

PSALMII

CARTEA ÎNTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1 1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor și pe calea păcătoșilor n'a umblat și în adunarea hulitorilor n'a șezut,

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui cugetă ziua și noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor și e ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se vestejesc.

4. Iar necredincioșii nu sunt așa, ci sunt ca pleava ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor,

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2 1. Pentru ce se întă-
râtă popoarele și nea-
murile cugetă deșertăciuni?

Pentru ce se adună împă-
rații pământului și căpe-
teniile se sfătuiesc împreună
asupra Domnului și asupra
Unsului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile
lor și să lepădăm de pe noi
jugul lor?»

3. Cel ce locuște în ce-
ruri însă râde de dânsii și
Domnul își bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi
cu iuțime și cu mânia sa
îi va turbura,

5. Iar eu sunt pus de
dânsul împărat peste Sion,
muntele cel sfânt al lui.

6. Vesti-voiu hotărîrea
Domnului, căci Domnul a
zis către mine: «Fiul meu
ești tu, eu astăzi te-am nă-
scut.

7. «Cere dela mine și-ți
voiu da neamurile de mo-
ștenire și marginile pămân-
tului în stăpânirea ta.

8. «Cu toiag de fier le
vei paște, ca pe niște vase
de lut le vei zdrobi».

9. Înțelepțiți-vă dar, îm-
păraților! Luați învățătu-
ră, judecătorii pământului!

10. Slujiți Domnului cu
frică și vă bucurați înain-
tea lui cu smerenie!

11. Luați învățătură, ca

nu cumva să se mânie Domnul și să rătăciți dela calea cea dreaptă, căci curând se va aprinde mânia lui: Ferice de toți cei ce nădăjduesc într'însul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

3 1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se scoală asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: «Nu este pentru el mântuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalți capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, sculatu-m'am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voiu teme de miile de popoare care de pretutindenea mă împresoară!

7. Scoală, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și sdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

4 1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu greșiți mâniaindu-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne,

7. Și ai umplut de veselie inima mea, când acolo li s'a înmulțit grâul și vinul și untdelemnul,

8. De aceea mă voiu culca și mă voiu odihni în pace, că însuți tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5 1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către tine îmi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezeu, care nu voiește fără-de-legea, lângă tine nu se va adăposti vicleanul,

5. Nici călcătorii de lege nu se vor sălășlui în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună. Pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul,

7. Iar eu, după mare mila ta, voi intra în casa ta și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calea ta înaintea mea, în necazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingușitoare, inima lor e capcană și gâtulejul lor mormânt deschis.

10. Osândește-i, Dumnezeule, și răstoarnă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se-vor cu tine cei ce iubesc numele tău și te vei sălășlui întru dânșii,

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Miluește-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au sdruncinat oasele mele!

3. Sufletul mi-e turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?

4. Intoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimeni nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțile-mi spăl patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi-s'a ochiul de întristare și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul ce-

rerea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Intoarcă-se îndată și într'o clipă rușinați să fie!

PSALMUL 7.

Al lui David.

7 1. Doamne, Dumnezeul meu, la tine mi-e nădejdea, mântuește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește,

2. Ca nu cumva ca un leu să răpească sufletul meu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască!

3. Doamne, Dumnezeul meu, de-am făcut vreun rău, de este vreo nedreptate în mâinile mele,

4. De am plătit cu rău celui ce mi-a dorit pacea și de am jertfit pe cel ce în zadar m'a pismuit:

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce în picioare viața mea și slava mea în pulbere să o arunce.

6. Scoală Doamne, întru mânia ta! Curmă năvala vrăjmașilor mei!

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai poruncit și pentru aceasta adunare de popoare te va înconjura și în slavă te va înălța.

8. Domnul are să judece popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea

mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel credincios, Dumnezeule prea drept, cel ce cerci inimile și rărunchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce mântuește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător. Dumnezeu în toate zilele chiamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute sabia sa, își gătește arcu și-l încordează,

13. Pune într'însul unelte morții și repede într'înșii săgeți ucigătoare.

14. Iată, necredinciosul zămislește nedreptatea, poartă în sân răutatea și naște nelegiuirea,

15. Sapă groapă și o adâncește și va cădea în groapa pe care o face.

16. Intoarce-se-va răutatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va coborî nedreptatea lui,

17. Iar eu voi lauda pe Domnul pentru dreptatea lui și voi cânta numele Domnului Cel Preaînalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

8 1. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat

este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug ți se aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amuțească protivnicul și cel răzbunător.

4. Când privesc cerurile — lucrul degetelor tale — și luna și stelele, pe care le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zic: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el și fiul omului, ca să-l cercetezi?!

6. Micșoratu-l-ai numai cu puțin față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai încununat

7. Și l-ai pus stăpân peste lucrurile mâinilor tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui:

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, pasările cerului, peștii adâncului și cele ce străbat cărările mărilor...

9. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

9 1. Slăvi-te-voiu, Doamne, din toată inima mea, și voiu povesti toate faptele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura de tine, cânta-voiu numele tău, Preaînaltel!

3. Că vrăjmașii mei au fost înfrânți, căzut-au și au pierit înaintea feței tale!

4. Căci ai șezut pe scaunul tău, dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrăjmașului i-au lipsit de istov armele și cetățile i le-ai sfărâmat. Pierit-a pomenirea lui odată cu ele,

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată,

8. Căci el va judeca lumea cu dreptate, el judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsător și cetatea lui cea tare la vreme de ne-
caz.

10. În tine nădăjduiesc cei ce cunosc numele tău, că tu, Doamne, nu părăsești pe cei ce te caută pe tine.

11. Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestiți printre popoare isprăvile lui!

12. Că cel ce răzbună sângele vărsat își aduce a-

mente, nu uită strigarea celor necăjiți.

13. Miluește-mă, Doamne! Vezi umilința ce-mi fac vrăjmașii mei și mă izbăvește din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s'au neamurile în groapa pe care au făcut-o și în lanțul pus de ele s'a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate și pe necredincios îl încurcă în lucrul mâinilor lui.

17. Intoarcă-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu,

18. Că cel necăjit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amărâți nu va rămâne mereu deșartă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce stai departe la vreme de ne-caz?

22. Necredinciosul cu trufie urmărește pe cei necăjiți și aceștia se prind în mreșile urzite de el,

23. Căci păcătosul se fă-

lește cu poftele sufletului său și jefuitorul se fericește pe sine și hulește pe Dumnezeu.

24. Păcătosul în trufia lui nu ține seamă de nimica, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Căile lui sunt pururea spurcate, judecățile tale sunt departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț,

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voi clăti! Din neam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de vicleșug și de minciună. Răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc dosnic. Ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său, pândește ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încurce în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoie și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Intorsu-și-a fața și în veac nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înalță mâna ta! Nu uita mereu pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dum-

nezeu? Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. Pe tine se bizue săracul și orfanului tu-i ești sprijinitor.

36. Sdrobește brațul celui necredincios și rău! Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgânii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui necăjit, ca omul cel de lut să nu mai împrăstie groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

10 1. La Domnul mi-e nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Sboară ca o pasăre, la munți?»

2. Drept e, că necredincioșii și-au încordat arcul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rânduielele sunt răsturnate, ce poate oare să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică sa cea sfântă, este un Dumnezeu pe scaun în

cer, ochii lui spre cel obișnuit privesc, genele lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel bun și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufletul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor,

7. Căci Domnul este drept și iubește dreptatea și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11.

Al lui David.

11 1. Mântuește-mă, Doamne, că s'au dus cei cuvioși, că s'a împrăștiat adevărul printre fiii omenirii!

2. Fiecare spune minciuni aproapelui său, fiecare cu buze viclene grăiește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul buzele mincinoase, limba viclană, cea trufașă

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom birui! Buzele noastre sunt la noi. Cine poate să ne stăpânească?»

5. «Pentru lacrimile săracilor și suspinul celor necăjiți, acum mă voi ușura, zice Domnul, pune-voi la adăpost pe cel obișnuit».

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca ar-

gintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu, Doamne, ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta, în veci,

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimica, netrebnicii mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.

Al lui David.

12 1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce de la mine fața ta?

2. Până când voiui grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Biruitu-l-am!» Ca nu cumva clătinându-mă, să se bucure prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjduit și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cânta-voiu Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voiu numele Domnului Celui Preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

13 1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este

Dumnezeu!» Stricatu-s'au oamenii și urâciuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este niciunul!

2. Domnul din cer privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, cu toții netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

4. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuți, cei ce ca pe pâine mănâncă poporul meu și nu chiamă numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduște în Domnul și voi ați râs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israil?

7. Dar când va întoarce Domnul pe pribegii popoului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israil.

PSALMUL 14.

Al lui David.

14 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălăslui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și gră-

iește adevărul în inima sa,

3. Cel ce n'a clevetit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său,

4. Cel ce disprețuește pe hulitori și cinstește pe cei ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău,

5. Cel ce argintul său în camătă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă așa în veci nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15 1. Păzește-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeuul meu, și bunătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfinții din pământul tău și spre cei cuvioși ai tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici nu voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și paha-rul meu. Tu, Doamne, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut

la loc frumos, și moștenirea mea mi-e dragă.

7. De aceea voi binecuvânta pe Domnul, povățuitorul meu! La acesta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voi clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limba mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui cuvios al tău să vadă putreziciunea,

11. Ci-mi vei arăta căile vieții, umplea-mă-vei de veselie cu fața ta și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16 1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia aminte la strigarea mea! Ascultă rugăciunea mea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dela fața ta! Ochii tăi să vadă nevinovăția mea!

3. De vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foc de mă vei lămuri, nimic rău nu vei găsi, că ce cuget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești,

după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările împilătorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeule, și m'ai auzit. Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce mântuești pe cei ce nădăjduesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor tale,

9. De necredincioșii care tabără asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară.

10. Invălitu-s'au ei în grăsime și gura lor grăiește semeție.

11. La tot pasul mă împresoară, pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata sunt ca un leu ce umblă după pradă, ca un pui de leu ce pândește din culcușul său.

13. Scoală, Doamne, de fi întâmpină și-i doboară! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia ta!

14. Mântuește-mă cu brațul tău de oameni, de oamenii lumii ce își iau partea în viață, căci s'au îmbuibat din vistieriile tale.

Copiii lor se îndoaie și lasă prisosul fiilor lor,

15. Iar eu întru dreptate voi vedea fața ta, sătura-mă-voiu de slava ta, când mă voi deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

17 1. Iubite-voiu, Doamne, tăria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeul meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea,

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat — fie Domnul lăudat! — izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de șuvoaiele răutății,

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții,

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul, strigăt am înălțat către Dumnezeul meu,

8. Și el mi-a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătuit și s'a cutremurat pământul și temeliile munților s'au sdruncinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările

lui, din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși tășneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a coborât și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și a sburat, sburat-a pe aripile vântului.

13. Din întunerec și-a făcut cort și adăpost împrejur, cu ape întunecoase și cu nori negri s'a înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfăceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în ceruri, Cel Preaînalt făcu să răsunе glasul său.

16. Slobozit-a săgețile sale și a împrăștiat pe vrăjmași, înmulțit-a fulgerele și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temeliile lumii s'au desvelit.

18. De sus întinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvit-m'a de vrăjmașul meu cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă impresuraseră în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor

21. Și m'a scos la loc larg, mântuit-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele mi-a răsplătit,

23. Pentru că am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevinovăția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o,

27. Căci tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel cuvios ești cuvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea, Dumnezeul meu, tu luminează întunecul meu!

31. Cu tine voi birui oștiri, cu Dumnezeul meu voi doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite, curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduesc într'însul.

34. Că cine este Dun-

nezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeu nostru?

35. El este Dumnezeu cel ce mă încinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să întindă arcul de aramă.

38. Tu mă umbrești cu scutul tău, cu dreapta ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătatea ta.

39. Tu lărgesci sub mine pașii mei și faci să nu șovăiască picioarele mele.

40. Urmări-voiu pe vrăjmașii mei și-i voiu pierde, și, până nu-i stârpesc, nu mă voiu întoarce.

41. Lovi-i-voiu și nu se vor putea ține, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă încingi cu putere pentru războiu și cad cei ce se sculasera asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îi pui pe fugă, tu stârpești pe cei ce mă urăsc.

44. Aceia strigă, dar nu-și găsesc mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-i aude.

45. Spulbera-i-voiu ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voiu călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și în

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se pleacă înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzbună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voiu lăuda printre neamuri și voiu da slavă numelui tău, Doamne,

53. Cel ce mântuești în chip minunat pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veac.

PSALMUL 18.

Al lui David.

18 1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mâinilor lui o vestește tăria.

2. Ziua spune slava lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălaș soarelui. Acesta iese ca un mire din cămara sa și ca un uriaș vesel cutureieră cerul,

6. Dela o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită, ea întărește sufletele, învățătura Domnului e adevărată, ea înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Rânduielile Domnului sunt drepte, ele veselesc inima, poruncile Domnului sunt strălucite, ele luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă, ea rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt deopotrivă drepte,

10. Mai dorite sunt decât aurul și pietrele scumpe și mai dulci decât mierea și fagurul,

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și le cunoaște oare? Curățește-mă, Doamne, de greșalele din neștiință

13. Și de cugete urâte păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

19 1. Să te-audă Domnul la vreme de ne-caz și numele Dumnezeului lui Iacov să te apere!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-i fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe anul său și din cerul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea vestită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele

Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Aceia s'au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20 1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie,

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătăți și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Vieață a cerut dela tine și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în veacul veacului.

5. Mulțumită ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcatu-l-ai cu binecuvântări pentru totdeauna și cu zâmbetul feței tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduște în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și drea-

pta ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătării tale, vei fi pentru ei ca un cup-tor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul îi va mistui.

11. Stârpi-vei sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor,

12. Că planuri rele au uneltit asupra ta, urzit-au sfaturi viclene și nu vor izbuti,

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcul tău vei trage în fața lor.

14. Înălță-te, Doamne, cu puterea ta. Cânta-vom și vom lăuda tăria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21 1. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu! Pentru ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat fără să-mi ascuți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeuul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfânt ești și locuiești în lauda lui Israil.

4. În tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, nă-

dăjduit-au în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocară oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul; să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta, tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că necazul este aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grații Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și muște

14. Și eu m'am vărsat ca apă și toate oasele mele mi s'au desfăcut.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara și se topesc în mine măruntaiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlaga ca un ciob de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii, coborîtu-m'ai în pulberea morții,

17. Căci m'au înconjurat

câini mulți, o haită de nelegiuiți m'a împresurat

18. Și au străpuns mâinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveliște.

20. Impărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa mea au aruncat sorți,

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Tăria mea, vino în ajutorul meu,

22. Izbăvește de sabie vieța mea! Scapă bietul meu suflet din ghiara câinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voi vesti numele tău fraților mei, în adunarea lor te voi lauda, zicând:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de dânsul, toată seminția lui Israil!

27. Căci n'a nesocotit, nici n'a trecut cu vederea ruga săracului, nu și-a întors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea. În adunarea mare te voi lauda, făgăduințele mele voi împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lauda

pe Domnul cei ce-l caută, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

30. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și toate națiunile se vor închina înaintea lui,

31. Că a Domnului este împărăția și el domnește peste popoare.

32. Mânca-vor și se vor închina toți grași pământului, cădea-vor înaintea lui toți cei ce se coboară în pământ și cei ce nu-și pot ține vieața.

33. Urmașii mei vor sluji lui în veac și ai Domnului se vor chema.

34. Veni-vor și vor vesti dreptatea Domnului, și poporului ce se va naște vor spune ce-a făcut Domnul.

PSALMUL 22.

Al lui David.

22 1. Domnul este păstorul meu și nimic nu-mi lipsește.

2. La pășuni bune mă sălășluiește și mă povățuește la ape line.

3. Sufletul mi-l întărește, pentru numele său, și pe cărările dreptilor mă povățuește.

4. De-aș umbla pe valea umbrei morții, de rele nu m'aș teme, căci tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga

ta, acestea sunt mângâierea mea.

6. Tu îmi gătești masă înaintea vrăjmașilor mei, cu untdelemn ungi capul meu și paharul mi-e plin ras.

7. Mila ta, Doamne, să mă însoțească în toate zilele vieții mele și fă să locuiesc zile multe în casa Domnului Dumnezeului meu!

PSALMUL 23.

Al lui David.

23 1. Al Domnului este pământul și toate cele de pe el, lumea și toți cei ce locuiesc într'însa.

2. Căci el a întemeiat pe dânsul mări și cu râuri l-a brăzdat.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al lui?

4. Cel cu mâini nevinovate și cu inimă curată, care nu și-a întinat cu minciuni sufletul său și cu vicleșug nu s'a jurat vecinului său.

5. Acela va lua binecuvântare dela Domnul și dreptate dela Dumnezeu, mântuitorul său.

6. Acela este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ri-

dicați-vă, porți veșnice, și va intra împăratul slavei!

8. Cine-i acela împăratul slavei?

9. Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

10. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice și va intra împăratul slavei!

11. Cine-i acela împăratul slavei?

12. Domnul Savaot, acesta este împăratul slavei!

PSALMUL 24.

Al lui David.

24 1. Către tine, Doamne, înalț sufletul meu! Dumnezeu meu, în tine nădăjduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să rătăcesc de mine vrăjmașii mei!

2. Să nu fie rușinați cei ce nădăjduiesc în tine, ci vrăjmașii cei vicleni să fie rușinați!

3. Arată-mi, Doamne, căile tale și cărările tale învăță-mă.

4. Învăță-mă și mă povățuește la adevărul tău, că tu ești, Dumnezeule, mântuitorul meu și pe tine te aștept în toată ziua.

5. Adu-ți aminte, Doamne, de bunătatea ta și de mila ta, că de veacuri sunt ele!

6. Păcatele tinerețelor

mele și cele din neștiință nu le pomeni, ci mă pomeneste pe mine, pentru mila ta, și pentru bunătatea ta, Doamne!

7. Bun și drept este Domnul și arată păcătoșilor pe ce cale să apuce.

8. Pe cei nevinovați îi povățuește la dreptate și celor smeriți le arată cărările sale.

9. Toate căile Domnului sunt milă și dreptate, pentru cei ce păzesc așezământul lui și poruncile lui.

10. Pentru numele tău, Doamne, iartă-mi păcatul meu, că mare este.

11. Omului, care se teme de Domnul, îi arată Domnul ce cale să aleagă.

12. Sufletul aceluia va fi în fericire și urmașii lui vor moșteni pământul.

13. Domnul arată tainele sale celor ce se tem de dânsul și-i învață așezământul său.

14. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că el scapă de laț picioarele mele.

15. Caută spre mine și mă miluește, că părăsit și necăjit sunt eu!

16. Înmulțitu-s'au supărările inimii mele, din necazurile mele scoate-mă!

17. Vezi întristarea și amărăciunea mea și iartă-mi toate păcatele mele!

18. Vezi cât s'au înmulțit vrăjmașii mei și cât de mult mă urăsc ei!

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăjduit pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

25 1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjduit și nu mă voi clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă! Inflăcărează inima mea și toate cele dinăuntrul meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuește.

4. Cu oamenii mincinoși n'am șezut și cu cei vicleni nu mă voi întovărăși.

5. Adunarea celor vicleni am urât-o și cu cei necredincioși nu mă voi uni.

6. Spăla-voi în nevinovăție mâinile mele și mă voi apropia de jertfelnicul tău, Doamne,

7. Ca să trâmbițez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge,

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășește pe calea dreaptă și în adunări te voi binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

26 1. Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiu de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să cercetez biserica lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de ne-
caz mă va adăposti în cor-
tul său, în locul cel tainic
al locașului său mă va dosi
și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voiu atunci
capul peste vrăjmașii dim-
prejur și în glas de trâm-
biță voiu jertfi în locașul
lui. Cânta-voiu atunci și
voiu slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, gla-
sul cu care strig către ti-
ne, ai milă de mine și mă
ascultă!

11. Inima mea îmi zice
din partea ta: «Caută fața
mea!» Fața ta, Doamne,
voiu căuta.

12. Să nu-ți întorci fața
dela mine, nici să nu lepezi
în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești,
nu mă părăsi! Nu mă lăsa,
Dumnezeule, mântuitorul
meu!

14. Când tatăl meu și
maica mea m'au părăsit,
atunci Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne,
căile tale și mă povățuește
pe cărările dreptății, pen-
tru rușinarea vrăjmașilor
mei.

16. Nu mă lăsa în voia
celor răi, că s'au sculat
martori mincinoși, care su-
flă asupra mea răutate.

17. Cred că voiu vedea
bunătățile Domnului în pă-
mântul celor vii și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela

Domnul și fii tare! Imbăr-
băteze-se inima ta și nădăj-
duște în Domnul.

PSALMUL 27.

Al lui David.

27 1. Către tine, Doam-
ne, am strigat: Tă-
ria mea, nu mă lăsa fără
răspuns! Ca nu cumva tă-
când tu, să mă asemăn ce-
lor ce se coboară în mor-
mânt.

2. Ascultă, Doamne, gla-
sul rugăciunii mele, când
strig către tine și când ri-
dic mâinile mele către bi-
serica ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși
să nu mă socotești, nici
să nu mă pierzi cu cei ce
fac strâmbătate,

4. Care cu gura grăiesc
pace aproapelui lor, iar în
inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, du-
pă faptele lor și după izvo-
dirile lor cele viclene!

6. După lucrul mâinilor
lor, dă-le plata ce li se cu-
vine!

7. Pentrucă n'au luat a-
minte la lucrările Domnu-
lui, nici la faptele cele mi-
nunate ale mâinilor lui.

8. De aceea și el îi va
doborî la pământ și nicio-
dată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie
Domnul, că a ascultat gla-
sul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și
scutul meu, în el a nădăj-

duit inima mea și m'a ajutat. Săltat-a inima mea și cu cântări de laudă îl preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

28 1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste!

2. Dați slavă numelui său! Inchinați-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeul slavei tună, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii. Sfărâmă Domnul cedrii Libanului

6. Și-i face să sară ca vițeii. Libanul și Ermonul sar ca puii de gazelă.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, sgu due pustiul. Domnul sgu due pustiul Cadeș.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboaice lor, glasul Domnului des-

poaie cedrii și în biserica lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărățit peste potop. Impărăți-va Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălța-te-voi, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne și mi-ai dat să trăiesc departe de cei ce se coboară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți cuviosii lui! Slăviți cu laude sfîntenia lui!

5. Căci de o clipă e mânia lui, iar bunăvoința lui e pe viață, seara vine cu lacrimi, iar dimineața e bucurie.

6. În fericirea mea ziceam: «În veac nu mă voi clăti, că prin bunăvoința ta ai întărit muntele meu»,

7. Dar ți-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să verși sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărăna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut plânsul meu în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m'ai încins cu veselie.

12. De aceea te va lăuda, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, mi-e nădejdea, să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Pleacă urechea ta spre mine și vino de grab în ajutorul meu! Fii pentru mine stâncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mântuesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparea mea, povățuiește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfânt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești tăria mea.

5. În mâinile tale incre-

dințez duhul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeul adevărului!

6. Urît-am pe cei ce se lipsesc de idoli cei deșerti, iar eu în Domnul Dumnezeul meu am nădăjduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căutat la întristarea mea și necazul sufletului meu l'ai cunoscut

8. Și nu m'ai lăsat pe mâna vrjmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluește-mă, Doamne, că sunt strâmtorat! Întristarea mi-a secătuit ochii, ba încă și sufletul și inima.

10. Vieața mi se stinge în dureri și anii mei în suspinuri se scurg, slăbit-a de sărăcie puterea mea și oasele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug, uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un ciob lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună aceia laolaltă și se sfătuiesc să-mi răpească sufletul,

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile tale sunt sorții mei, izbăvește-mă de

vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău fața ta și mă mântuește cu mila ta!

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel ce te chem pe tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să amuțească în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului rele și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunătăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădăjduesc în tine, înaintea feței fiilor omenesci,

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feții tale, de uneltirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău de limbile clevetitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită.

22. Zis-am în vremea necazului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi»,

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei cuvioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nă-

dăjduiți în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

31 1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află vicleșug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspinele nu-mi mai conțineau,

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vlaga mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșeala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii-voiu Domnului fără-de-legea mea!» Și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage ție la vreme cuvenită și chiar potop de s'ar stârni, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu și tu mă izbăvești la vreme de necaz, tu faci să-mi răsunе împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Înțelepți-te-voiu și-ți voiu arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tău voi fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fiți fără de min-te, cum e calul și catârul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zăbale.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcătos, iar pe cel ce se teme de Dom-nul, mila îl va întâmpina.

12. Bucurați-vă în Dom-nul și vă veseliți, dreptilor! Scoateți strigăte de bucu-rie toți cei dreپți la ini-mă!

PSALMUL 32.

*Al lui David. La Evrei
fără titlu.*

32 1. Bucurați-vă, drepti-lor, de Domnul! Celor drepti se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu alăută! Lăudați-l în psal-tire cu zece strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu stri-găte de bucurie!

4. Că drept este cuvân-tul Domnului și toate lu-crurile lui vrednice de cre-dință!

5. Domnul iubește jude-cata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gurii lui toate oștirile lor.

7. Strâns-a grămadă a-pele mării și adâncurile le-a pus în vistieriile sale.

8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți lo-cuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut, el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gân-durile neamurilor, el risi-pește sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răs-toarnă,

11. Iar planurile Dom-nului rămân în veac și gândurile inimii lui dăinu-esc din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul său pri-vește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se mântuește un rege prin oștirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.

17. Inșeală-se cel ce se bizue în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei se nă-dăjduesc în bunătatea lui,

19. Ca să le mântuiască sufletele de moarte și să-i hrănească la vreme de foa-mete.

20. Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-va inima noastră de dânsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăjdui.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

33 1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi și să se veselească!

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Vreun necăjit de-l strigă, îl aude Domnul și-l mântuește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuește împrejurul celor ce se tem de dânsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8. Gustați și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădăjduiește într'însul!

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dânsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța.

12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune,

13. Să-și oprească limba dela rău și buzele sale dela minciună.

14. Să se ferească de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze.

15. Ochii Domnului caută spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor,

16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintr'însele nu se va sdrobi.

21. Pe cel rău răutatea-l ucide și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul

sufletele robilor săi și nimenia din cei ce nădăjduesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

34 1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate și dă războiu celor ce se războiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te scoală în apărarea mea!

3. Intinde-ți sabia și taie calea celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»

4. Rușinați și înfrânți să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava luată de vânt și îngerul Domnului să-i vâneze!

6. Intunecată și lunecoasă să fie calea lor și îngerul Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat, ca să mă piardă.

8. Fără de veste să vie pieirea peste dânșii! Lațul ce mi-au întins, să-i prindă! În acela să cadă și să piară!

9. Bucura-se-va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui.

10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jefuește!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuesc.

12. Imi plătesc cu rău pentru bine, cu pribegie plătesc sufletului meu,

13. Iară eu, când zăceau ei, cu sac m'am îmbrăcat, mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jelit pe mama, așa umblam cu capul plecat,

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat, adunatu-s'au să mă hulească și nu știu pentru ce mă clevetesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrâșnesc din dinți asupra mea.

17. Până când, Doamne, îi vei răbda? Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor! Păzește de lei vieața mea!

18. Și te voi slăvi în adunare mare, în popor mult te voi lăuda.

19. Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii,

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ci răutăți plănuiesc în inima lor.

21. Larg își deschid gura asupra mea și zic: Bine, lasă că vom vedea!

22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-i răbda! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeul meu, să nu izbutească vrăjmașii mei asupra mea,

25. Nici să zică în inima lor: «Inghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de necazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi voiesc binele, să se bucure și să se veselească și necontenit să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pace robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

35 1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este în-

tr'însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-de-legea și ar fi urînd-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadăvăr și viclesug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândește la rele, umblă numai pe căi strâmbe și de rău nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri este.

6. Dreptatea ta e ca munții cei mai înalți și judecățile tale sunt ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îi ții, Doamne!

7. O, Dumnezeule, cât de mare e bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiii oamenilor.

8. Din belșugul casei tale se hrănesc și îi adăpi din râurile bunătăților tale,

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-lege, prăbușească-se și să nu se mai scoale,

PSALMUL 36.

Al lui David.

36 1. Nu râvni la cei ce fac rău și nu urma celor nelegiuiți!

2. Căci curând se vor cosi ca iarba și ca o buruiană se vor vesteji.

3. Nădăjduște în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pământ!

4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Încredințează Domnului căile tale! Nădăjduște în el și el te va călăuzi.

6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduște în el! Nu râvni la cel ce izbutește în toate, la omul plin de viclesug.

8. Părăsește mânia și lasă iuțimea! Nu râvni să faci rău!

9. Căci păcătoșii vor fi stârpiți de tot, iar cei ce nădăjduesc în Domnul vor moșteni pământul.

10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi, căuta-vei locul lui și nu-l vei găsi,

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unel-

tește rele asupra dreptului și scrâșnește cu dinții împotriva lui,

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.

14. Scosu-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat arcul, ca să doboare pe cel sărac și umilit și să junghie pe cei drepti la inimă,

15. Dar sabia lor va intra în inima lor și arcul lor se va sfărâma.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor,

17. Căci brațul păcătoșilor se va sdrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinați și sătui vor fi la vreme de foamete,

20. Iar nelegiuiții vor pieri, vrăjmașii Domnului se vor topi ca grăsimea mieilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce, iar dreptul se îndură și dă în dar,

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și ca-

lea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va poticni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui cerșind pâine.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine și vei trăi în veacul veacului,

28. Că Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredincioșiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate,

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuitul pândește pe cel drept și caută ca să-l omoare,

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici nu va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Nădăjduște în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel ne-

credincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore fălos,

36. Dar când am trecut, iată nu mai era. Căutat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și ia seama la cel drept, că viitorul lor e pacea,

38. Iar cei răi toți se vor stârpi, pieirea este viitorul nelegiuiților.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul, el e scăparea lor la vreme de ne-
caz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește, el îi scapă de cei răi și-i mântuește, pentru că au nădăjduit într'însul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

37 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta și în urgia ta nu mă certa!

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în oasele mele din pricina păcatelor mele,

4. Căci răutățile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.

5. Puroiu ce miroase greu curge din rănilor tru-

pului meu, din pricina ne-
buniei mele.

6. Gârbovit-m'am și
m'am istovit peste măsu-
ră, toată ziua umblu apă-
sat de întristare,

7. Că șalele mele sunt
pline de arsuri și nimica
sănătos nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit
peste măsură și răcnesc de
durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt,
Doamne, toate dorințele
mele și suspinele mele nu
sunt ascunse de tine.

10. Inima-mi se sbate
tare și m'au părăsit pute-
rile mele și lumina ochi-
lor mei — nici aceasta n'o
mai am.

11. Prietenii și cunoșcu-
ții mei s'au depărtat din
pricina ranelor mele și cei
mai de aproape ai mei de-
parte au stănut,

12. Iar cei ce caută su-
fletul meu întind curse,
cei ce-mi doresc răul mă
clevetesc și toată ziua u-
neltesc răutăți,

13. Eu însă nu aud ca
un surd și sunt ca un mut
ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om
ce nu aude și n'are răs-
puns pe buzele sale,

15. Dar la tine, Doam-
ne, mi-e nădejdea și tu mă
vei auzi, Doamne, Dumne-
zeul meu.

16. Zis-am: «Să nu iz-
butească asupra mea vrăj-
mașii mei, căci, când alu-

necă piciorul meu, ei se
fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de că-
dere și durerea mea e pu-
rura înaintea mea,

18. Căci îmi cunosc fă-
ră-de-legea mea și de păca-
tul meu îmi pare rău.

19. Vrajmașii mei însă
trăesc și sunt mai tari de-
cât mine și cei ce mă urăsc
pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu
rău pentru bine mă cle-
vestesc, pentrucă urmez bi-
nele.

21. Doamne, nu mă pă-
răsi, Dumnezeuul meu, nu
te depărta de mine.

22. Dumnezeule, mântu-
itorul meu, grăbește de
vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

38 1. Zis-am: «Voiu pri-
veghea asupra căilor
mele, ca să nu greșesc cu
limba mea.

2. Pune-voiu frâu gurii
mele, cât va fi cel rău
înaintea mea».

3. Mut am rămas și am
tăcut și nici de bine n'am
grăit, dar durerea mea a
sporit.

4. Inima mea s'a înflă-
cărat înăuntrul meu și
foc s'a apris în cugetul
meu și am început să gră-
iesc cu limba mea:

5. «Spune-mi, Doamne,
sfârșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să știu care este veacul meu!»!

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și veacul meu e ca o nimica înaintea ta.

7. Cu adevărat deșertăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură,

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne? la tine mi-e nădejdea.

11. Izbăvește-mă de fără-de-legile mele și nu mă da să fiu batjocura nebunului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bătaile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepsești pe om cu muștrări pentru păcate, pier frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat deșertăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele,

17. Că străin sunt înaintea ta și nemernic ca toți părinții mei.

18. Intoarce-ți ochii dela mine, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu ,

PSALMUL 39.

Al lui David.

39 1. Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzit-a rugăciunea mea și m'a scos din groapa pieirii și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdi în Domnul.

6. Ferice de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la tru-fași și la părtașii minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemăna ție în minuni și în purtarea de grijă pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar ele sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atunci am zis: «Iată vin!» Căci despre mine e scris pe foaia cărții: Voi-iesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am oprit și tu, Doamne, știi aceasta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am dosit de mulțime adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tău să mă păzească pururea,

15. Că necazuri multe m'au împresurat și m'au ajuns fără-de-legile mele, încât nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multe decât perii capului și tăria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi voiesc mie răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea cei ce zic împotriva mea: Lasă! Lasă!

21. Iar cei ce te caută pe tine, Doamne, să se bucure și să se veselească! Și cei ce iubesc mântuirea ta pururea să zică: Slavă lui Dumnezeu!

22. Sărac și necăjit sunt

eu, Dumnezeule, ai grijă de mine!

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40 1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l-va Domnul și va cruța viața lui. Fericit va fi pe pământ și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și în boala lui va primeni tot așternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vindecă sufletul meu, că am greșit înaintea ta.

5. Vrăjmașii mei mă grăiesc de rău și zic: «Când o să moară oare și când o să piară numele lui?».

6. De vine vreunul să mă vadă, grăiește fățarnicii, adună în inima lui minciuni și când iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc șoptesc împotriva mea și uneltesc împotriva mea planuri rele, zicând:

8. «Vânt rău să vină asupra lui, să cadă și să nu se mai scoale!»

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care m'

bizuiam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcâiul asupra mea,

10. Însă tu, Doamne, miluește-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum li se cuvine.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrăjmașul meu asupra mea,

12. De mă vei păzi în toată întregimea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeu lui Israil din veac și până în veac! Amin. Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

41 1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Insetat este sufletul meu de Dumnezeu cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeieștii lui fețe?

3. Lacrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când toți mă întreabă mereu: Unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul mi se istovește când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. În cântările și strigătele de bucurie ale multilor ce prăznuiau luminat.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când îmi aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermolului și din muntele Mițar.

8. Adânc pe adânc chiamă prin glasul cascadelor tale, toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Ziua îmi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voi înălța rugăciune Dumnezeului vieții mele.

10. Zice-voiu către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mâhnit, sub ocările vrăjmașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oasele când mă ocărăsc vrăjmașii și când mi se zice mereu: «Unde este Dumnezeul tău?»

12. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

42 1. Judecă-mă, Dumnezeu, și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tăria mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mâhnit sub ocară vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu alăută te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

43 1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne-au povestit

2. Lucrurile pe care le-ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit,

4. Că ei n'au dobândit țara aceasta cu sabia lor și nici nu i-a mântuit brațul lor,

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov,

7. Căci cu tine vom doborî pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom călca în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră,

8. Pentru că nu nădăjduesc în arcul meu și nu sabia mea mă va mântui,

9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci de ocară pe cei ce ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău,

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit și nu mai ieși cu oștirile noastre.

12. Lăsatu-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne-ai să le fim mâncare, ca niște oi, și

ne-ai împrăștiat printre popoare.

14. Ai vândut pe poporul tău fără câștig și n'ai mărit prețul lui.

15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri, de răs și de batjocură la cei dimprejurul nostru.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și cleve-torului

18. Și rușinea acopere obrazul meu la vederea vrăjmașului și a prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta,

20. Inima noastră nu s'a întors înapoi și pașii noștri nu s'au abătut dela calea ta,

21. Când ne-ai zdrobit în țara șacalilor și ne-ai acoperit cu umbră morții.

22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile la dumnezeu străin,

23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cunoaște tainele inimii?

24. Dar pentru tine suferim junghiere în toate zilele și suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi fața ta? Și pentru ce uiți necazurile și împilarea noastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plubere și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Core.

44 1. Inima mea va să scoată cuvânt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Fie dar limba mea până de scriitor ce scrie cu iscusință, și cu dulceață voi zice către împăratul:

3. «Impodobit ești cu frumusețe mai mult decât fiii oamenilor și har se varsă de pe buzele tale. De aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

4. Incinge peste coapsa ta, Puternice, sabia ta, aceasta-i slava ta și frumusețea ta.

5. Înaintează și sporește în măreția ta pentru adevăr și blândețe și dreptate și la lucruri minunate te va povățui dreapta ta.

6. Săgețile tale sunt ascuțite, puternice, cădea-vor popoarele sub tine și vei străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.

7. Scaunul tău, Dumnezeule, este veșnic și sceptrul împărăției tale e sceptrul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urât fără-de-legea, pentru aceasta Dumnezeul tău, Dumnezeule, a turnat peste tine din untdelemnul bucuriei mai mult decât peste părtașii tăi.

9. Mirul, aloea și casia îmbălsămează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fildeș răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împărăteasa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.

12. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău,

13. Că a poftit împăratul frumusețea ta, el e Domnul tău, închină-te înaintea lui!

14. Fata Tirului îți va aduce daruri și bogații poporului se vor pleca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului, veșmântul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele deaproape ale ei,

17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie și vor in-

tra în palatul împăratului.

18. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi, pune-i-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lăuda în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Core.

45 1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sânul mărilor,

3. Măcar de-ar mugi și ar spumega apele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselesc cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea este neclătită, veni-i-va Dumnezeu în ajutor disdedimi-neată.

6. Tremură neamurile și împărățiile se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeul oștirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului, sfărâmat-a arcu-l, rupt-a lancea și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Opriti-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe care-l înalță popoarele și tot pământul».

11. Dumnezeu oștirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeu lui Iacov.

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

46 1. Toate popoarele, bateți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel preaînalt și împărat mare peste tot pământul.

3. Supusu-ne-a popoare și neamuri a pus sub picioarele noastre

4. El ne-a ales nouă moștenire, podoaba lui Iacov, pe care l-a iubit.

5. Suiu-s'a Domnul întru strigare, Domnul s'a suit în sunete de trâmbițe.

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți cu pricepere!

8. Dumnezeu împărătește peste popoare, suitu-s'a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Boierii popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului și el domnește peste dânșii.

PSALMUL 47.

Al fiilor lui Core.

47 1. Mare este Domnul și mult lăudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoaba și bucuria a tot pământul,

3. Căci pe coasta lui din miazănoapte este cetatea Impăratului celui mare

4. Și în palatele ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător,

5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții împreună,

6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă.

7. Acolo i-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște

8. Și au pierit ca luați de vântul cel mare, care sfărâmă corăbiile Tarsului.

9. Ce auzisem vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu s'o întărească în veacul veacului!

10. Dumnezeule, la mila ta ne gândim, în mijlocul bisericii tale.

11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta, răsună până la marginele pământului, că dreapta ta e plină de dreptate.

12. Să se bucure muntele Sionului și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

13. Străbateți Sionul și înconjurați zidurile lui, numărați toate turnurile lui, cercetați-i întăriturile lui și priviți mulțimea palate-lor lui,

14. Ca să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeuul acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului și el ne va povățui până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

48 1. Ascultați acestea, toate popoarele! Luați aminte toți cei ce trăiți în lume!

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogați și săracii, luați aminte!

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voiu urechea mea la pildă și prin cântare voiu arăta gândul meu:

5. Pentru ce să mă tem în zile de necaz, când mă împresoară răutatea vrăjmașilor mei?

6. Aceștia se bizuesc pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor se fălesc,

7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare,

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.

10. Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice și casele lor vor dăinui din neam în neam.

12. Ba încă și țărinilor lor le dau numele lor,

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

14. Așa e calea lor! Așa e nebunia lor! Și așa e soarta celor ce urmează cuvintele lor!

15. Ca niște oi se vor închide în iad și moartea va fi păstorul lor.

16. A doua zi dreptii vor călca peste dâșii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul,

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.

18. Nu te teme dar când se îmbogățește omul și

când se înmulțește slava casei lui,

19. Căci când va muri nu va lua nimic și belșugul lui nu se va duce cu dânsul.

20. Măcar că viața-i este plină de desfătări și e lăudat în fericirea sa,

21. Tot se va duce după părinții lui, care în veac nu vor vedea lumină.

22. Omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeu dumnezeilor va grăi, Domnul va chema tot pământul, dela răsăritul soarelui până la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea cea minunată, se va arăta Dumnezeu, de acolo va veni Dumnezeul nostru, dar nu tăcând.

3. Înaintea lui va fi foc mistuitor și împrejurul lui vifor pustiitor.

4. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.

5. Adunați-mi, va zice, toate slugile mele cele cuvioase, care au făcut legătură cu mine prin jertfă!

6. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.

7. «Ascultă, poporul meu, va zice, că am să-ți gră-

iesc! Ia aminte, Israile, că am să mărturisesc împotri-va ta!

8. Dumnezeu sunt eu și sunt Dumnezeuul tău! Nu pentru jertfele tale te voi muștra, arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea,

9. Dar nu voi primi tauri dela casa ta, nici țapi din staulele tale,

10. Căci ale mele sunt toate fiarele pădurilor, precum și dobitoacele din miile de munți,

11. Toate pasările cerului le cunosc și ale mele sunt toate cele ce mișună prin câmpii.

12. De aș flămânzi, nu ți-aș spune ție, căci lumea și toate cele din ea sunt ale mele.

13. Mânca-voi eu oare carne de tauri, sau voi bea sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește-ți făgăduințele date Celui Preaînalt!

15. Chiamă-mă la vreme de necaz și te voi izbăvi și mă vei preamări».

16. Iar celui rău îi zice Dumnezeu: «La ce propovedești poruncile mele și pentru ce porți legea mea în gura ta?

17. Că doar tu urăști învătătura mea și cuvintele mele le nesocotești.

18. De vezi hoțul, te unești cu dânsul și umbli în-

preună cu cei desfrânați.
19. Buzele ți le deschizi
ca să clevești și limba ta
împletește vicleșuguri.

20. Șezi și vorbești împotriva fratelui tău și clevești pe fiul maicii tale.

21. Toate acestea le-ai făcut și am tăcut. De aceea ai socotit că sunt ca tine. Nu, ci te voi muștra și păcatele tale le voi pune înaintea ta.

22. Înțelepțiți-vă dar cei ce ați uitat pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșiu, nevând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește

24. Și celui ce ia seama la calea sa, acela îmi voi arăta mântuirea mea».

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluește-mă, Dumnezeu, după marea mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fără-de-legea mea!

2. Spală-mă de tot de fără-de-legea mea și de păcatul meu mă curățește!

3. Că fără-de-legea mea eu o cunosc și păcatul meu e pururea înaintea mea.

4. Ție unuia ți-am greșit, căci am făcut ceea ce e rău înaintea ta,

5. Așa că tu ești drept în hotărîrea ta, și în judecata ta cu totul curat,

6. Că iată întru fără-de-

legi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea,

7. Dar tu, carele iubești adevărul, arată-mi tainele înțelepciunii tale!

8. Stropește-mă cu isop și mă voi curăți, spală-mă și mai alb decât zăpada voi fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt de bucurie și de veselie și se vor bucura oasele mele cele zdrobite!

10. Intoarce fața ta dela păcatele mele și toate fără-de-legile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește înăuntrul meu!

12. Nu mă lepăda pe mine dela fața ta și Duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu duh stăpânitor mă întărește!

14. Invăța-voiu pe cei fără-de-lege căile tale și cei necredincioși se vor întoarce la tine.

15. Izbăvește-mă de vărșări de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că, de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat! Tu însă nu voiești arderile de tot,

18. Că jertfă plăcută lui

Dumnezeu e duhul umilit.
Inima înfrântă și smerită
Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne,
după bunătatea ta, Sionu-
lui, și zidește iarăși zidu-
rile Ierusalimului!

20. Atunci bine plăcută
îți va fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot,
atunci vor pune pe alta-
rul tău viței.

PSALMUL 51.

Al lui David.

51 1. Ce te fălești cu
răutatea ta, puterni-
ce? Că mila lui Dumnezeu
e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește rău-
tăți și este ca un briciu
ascuțit, vicleanule!

3. Iubit-ai răutatea mai
mult decât bunătatea și
minciuna mai mult decât
adevărul.

4. O, limbă vicleană! iu-
bit-ai toate cuvintele pier-
zătoare,

5. De aceea Dumnezeu te
va stârpi pentru totdeauna.
Apuca-te-va și te va smulge
din sălășul tău și-ți va
stârpi rădăcina din pământ-
ul celor vii.

6. Vedea-vor dreptii și
se vor teme și, răsând, vor
zice de dânsul:

7. «Iată omul care nu-și
punea în Dumnezeu nădej-
dea, ci nădăjduia în mulți-
mea bogăției sale și pe rău-
tățile lui se bizuia»,

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în casa lui
Dumnezeu și voi nădăjdui
mereu în mila lui Dumne-
zeu.

9. Binecuvânta-l-voiu pu-
rurea pentru cele ce a făcut
și voi nădăjdui în numele
lui, că e bun pentru sfinții
lui.

PSALMUL 52.

Al lui David.

52 1. Zis-a cel nebun în
inima sa: Nu este
Dumnezeu!

2. Stricatu-s'au oamenii
și urâciuni au făcut, nu
este printre ei cine să facă
bine.

3. Dumnezeu privește din
cer peste fiii oamenilor, ca
să vadă de este vreun în-
țelept, care să caute pe
Dumnezeu.

4. Și iată toți s'au abă-
tut, toți netrebnici s'au fă-
cut, nu este cine să facă
bine, nu este niciunul.

5. Nu se vor înțelepți
oare cei nelegiuiți, cei ce
mănâncă pe poporul meu
ca niște pâine și nu chia-
mă pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea
de frică, unde nu este fri-
că, pentru că Dumnezeu va
risipi oasele celor ce se ri-
dică asupra ta.

7. Și tu îi vei acoperi de
rușine, că i-ai lepădat pe
ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion
în ajutor lui Israil? Dom-
nul, când va întoarce pe

robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israil.

PSALMUL 53.

Al lui David.

53 1. Miluește-mă, Dumnezeu, cu numele tău și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s'au sculat asupra mea și cei tari caută sufletul meu și n'au pe Dumnezeu înaintea lor,

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul sufletului meu.

5. Intoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierde-i pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun,

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit și ochiul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

PSALMUL 54.

Al lui David.

54 1. Auzi, Dumnezeu, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. Ia aminte la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburatu-m'am de

larma vrăjmașului și de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovățesc de nedreptate și pe nedrept mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine și groaza morții a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spaimele.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbielului, ca să sbor undeva să mă odihnesc?

8. Căci aş fugi departe și m'aş sălăşlui în pustie.

9. Grăbi-m'aş cât de iute și aş scăpa de vifor și de furtună.

10. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că nu se vede în cetate decât silnicie și desbinare.

11. Acestea ziua și noaptea ocolesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Ticăloșiile stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipsesc înșelătoria și minciuna.

13. Nu vrăjmașul mă jig-nește, căci aş răbda, nici cel ce mă urăște mă amenință, căci m'aş ascunde de el,

14. Ci tu, cel socotit deopotrivă cu mine, prietenul meu și sfetnicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

16. Să vină dar moartea peste ei și să se coboare la iad de vii, că vicleșug e în locașurile lor și în ei,

17. Iar eu voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va auzi.

18. Seara și dimineața și la amiazi mă voi ruga și voi striga și el va auzi glasul meu

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scoală asupra mea, că mulți sunt aceștia.

20. Auzi-va Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei, că nu le este cu putință să se schimbe și de Dumnezeu nu se tem,

21. Că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima le este plină de răutate, buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului și el te va sprijini, în veac nu va îngădui sdruncinarea dreptului.

24. Arunca-i-vei, Dumnezeule, în prăpastia pieirii! Oamenii dornici de sânge și vicleni nu-și vor trăi nici pe jumătate viața, iară eu, Doamne, voi nădăjdui în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

55 1. Miluește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă înghită! Toată ziua tabără asupra mea și mă necăjește.

2. Vrajmașii mei neconținut se luptă cu mine și mulți se ridică asupra mea, Preaînalte!

3. În ziua când mă tem, la tine îmi este nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-voiu în Dumnezeu și nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

5. Toată ziua răstălmăcesc cuvintele mele și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Se adună împreună și spionează, pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze sufletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doboară, Doamne, în mânia ta, gloatele acestea!

8. Pribegiile mele sunt numărate de tine, Dumnezeule! Pune lacrimile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ele scrise în cartea ta?

9. Vrajmașii mei sunt biruiți, în orice zi te chem, din aceasta cunosc că Dumnezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu

Dumnezeu mă voiui lăuda
și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-voiu în
Dumnezeu și de nimic nu
mă voiui teme, căci ce pot
să-mi facă mie oamenii?

12. Dator sunt, Dumne-
zeule, să împlinesc făgă-
duințele mele, jertfă de
laudă îți voiui aduce,

13. Că tu ai scăpat su-
fletul meu de moarte, scă-
pat-ai ochii mei de lacrimi
și picioarele mele de alun-
care,

14. Ca să umblu înaintea
Domnului, în lumina celor
vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

56 1. Miluește-mă, Dum-
nezeule, miluește-mă,
că în tine nădăjduiește su-
fletul meu!

2. Și în umbra aripilor
tale mă voiui adăposti, pâ-
nă ce va trece dela mine
năpasta.

3. Striga-voiu către Dum-
nezeul cel preaînalt, către
Dumnezeul cel ce mi-a fă-
cut bine voiui striga

4. Și el va trimite din
cer și mă va mântui și va
acoperi cu rușine pe cei ce
caută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu
mila sa și adevărul său și-mi
va izbăvi sufletul din mi-
jlocul miilor de lei,

6. Că zac în mijlocul ce-
lor ce varsă foc, în mijlo-
cul fiilor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și
lânci și limba cărora e
sabie ascuțită.

7. Înălță-te mai presus
de ceruri, Dumnezeule, și
peste tot pământul fie sla-
va ta.

8. Aceia au întins cursă
picioarelor mele și sufletul
mi l-au împilat,

9. Groapă au săpat îna-
intea mea, dar au căzut ei
în ea.

10. Gata este inima mea,
Dumnezeule, gata este ini-
ma mea, cânta-voiu și voiui
lăuda mărirea ta.

11. Deșteaptă-te, slava
mea, deșteaptă-te, alăută
și psaltire și voiui deștepta
zorii.

12. Slăvi-te-voiu printre
popoare, Dumnezeule, și
printre neamuri te voiui
cânta,

13. Că dreptatea ta s'a
înălțat până la nori și mila
ta până la ceruri a ajuns.

14. Înălță-te mai presus
de ceruri, Dumnezeule, și
peste tot pământul fie sla-
va ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

57 1. Oare drept jude-
cați voi, judecători-
lor? Fiii oamenilor, drept
judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară
se făurește în inimile voa-
stre și mâinile voastre îm-
pletesc strâmbătatea.

3. Necredincioșii dela na-

ștere sunt abătuți, chiar din pântecel mamei lor ră-tăcesc cei ce spun minciună.

4. Veninul lor e ca veninul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce-și astupă urechile,

5. Ca să nu audă glasul descântătorului, glasul celui iscusit în descân-tece.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Smulge, Doamne, fălcile puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa și ca ea să piară!

8. Când vor întinde arcul, să se rupă. Să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stârpitura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul — verzi sau uscați — să-i spulbere vâlvătaia!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbânda și își va muia tălpile în sângele păcătoșilor.

11. Zice-se-va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care judecă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dumnezeu, și de cei ce se ridică împotriva mea apără-mă.

2. Izbăvește-mă de făcătorii de rele și de oamenii

doritori de sânge mă scapă!

3. Că iată pândesc sufletul meu și cei puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israil, scoală, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scoală, de cercetează toate neamurile și nu cruța pe niciunul din acești nelegiuiți!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca niște câini, dând mereu târcoale cetății!

8. Din gurile lor țâșnesc numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic mereu: «Cine aude?»

9. Dar tu, Doamne, îți râzi de el și disprețuești toate gloatele acestea.

10. Tari vor fi ei, dar eu nădăjduesc în tine, că tu, Dumnezeu, ești apărătorul meu.

11. Întâmpina-mă-va Dumnezeul meu, cel ce mă miluește, și-mi va da să privesc fără teamă la vrăjmașii mei,

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te uite poporul meu, ci risipește-i cu puterea ta și-i doboară, Dumnezeu, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiuire. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să nu mai fie, ca să se știe până la marginile pământului, că Dumnezeu domnește peste Iacov.

15. Lasă să vină în fiecare seară, să urle ca niște câini flămânzi și să dea mereu târcoale cetății!

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, în vârtească-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta și disdedimineață voi preamări îndurarea ta,

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vreme de necaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda, că tu ești, Dumnezeu, cel ce mă sprijinești, tu ești, Dumnezeu, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeu, și ne-ai risipit, mâniatu-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai sguduit, dar vindecă sdruncinările lui, că se clătină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprimea și ne-ai adăpat cu vinul nebuniei.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevărului,

5. Pentru ca să se mântuiască cei iubiți ai tăi. Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mântuește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în locașul cel sfânt al său: «Birui-voiu și voi împărți Sichemul și valea Suhot o voiu măsura.

7. Al meu este Galaadul și Manase e al meu, Efraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda,

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia voi arunca încălțăminte mea.

9. Strigă-mi «Ura»! țară a Filistenilor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat? Și nu ești tu oare cu oștirile noastre?

12. Dă-ne, Doamne, ajutor la vreme de necaz, că ajutorul omenesc e amăgitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va doborî pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

60 1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!

2. În necazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către tine, urcă-mă pe stânca, pe care nu mă pot sui!

3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.

4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripiilor tale!

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celor ce se tem de tine.

6. Adaugă regelui zile peste zile și prelungește anii lui din neam în neam!

7. Ca să locuiască el mereu înaintea feței lui Dumnezeu, mila și adevărul tău să-l păzească!

8. Atunci voiu lăuda mereu numele tău și zi cu zi voiu împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

61 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.

2. Numai el e cetatea și scăparea mea, el este sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toții la pământ,

4. Ca pe un zid povârnit, ca pe un gard putregăit?

5. Sfătuitu-s'au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună, cu buzele binecuvintează și cu inima blestemă.

6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el nădăjduesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea. El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdea mea e în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți, fii ai popului meu, mereu în Dumnezeu, deschideți inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Mincinoși sunt fiii oamenilor! În cumpănă de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!

10. Nu vă nădăjduiți în prăzi și pe răpiri nu vă bizuiți! De curge bogăția pârâu, nu vă lipiți inima de ea!

11. Odată a grăit Dumnezeu și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bună-tatea e a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

62 1. Dumnezeu, tu ești Dumnezeu meu, la tine alerg disdedimineată.

2. De tine însetează sufletul meu și trupul meu după tine tânjește, ca un pământ pustiu, sec și fără apă,

3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt.

4. Că mai bună e mila ta decât viața, buzele mele te vor lăuda.

5. Așa te voi binecuvânta toată viața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele,

6. Că din seu și din grăsimi se va sătura sufletul meu și cu glas de bucurie te va lăuda gura mea,

7. Și în așternutul meu mi-aduc aminte de tine și la tine cuget până dimineața,

8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s'a sufletul meu de tine și dreapta ta mă sprijinește,

10. Iară ei în zadar caută sufletul meu coborî-se-vor în cele mai de jos ale pământului,

11. Secera-se-vor de puterea săbiei și pradă vulpilor vor fi,

12. Iară regele se va vesele de Dumnezeu și tot

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

63 1. Auzi, Dumnezeu, glasul meu, când mă rog ție și apără viața mea de vrăjmașul de care mă tem.

2. Adăpostește-mă de mulțimile celor vicleni și de turma răzvrătită a făcătorilor de rele,

3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase,

4. Ca să lovească pe ascuns în cel nevinovat. Fără de veste și fără teamă trag asupra lui.

5. Întăritu-s'au în gândurile lor cele rele,

6. Pus-au la cale fără-de-lege și iscodiri peste iscodiri au făcut,

7. Ca să pătrundă înăuntrul omului și în ascunzișurile inimii lui;

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata, și fără de veste îi va răni,

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor depărta de ei.

10. Teme-se-vor toți oamenii și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricepând că el a făcut aceasta,

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul. Lăuda-se-vor toți cei dreپți la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Ție se cuvine lauda, Dumnezeule, în Sion și în Ierusalim ți se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerга tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de neleguirile noastre.

4. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne-vom de bunătățile casei tale și de sfینtenia bisericii tale.

6. Infricoșatul judecător, cel ce ești încins cu putere și cu tăria ai așezat munții,

7. Cel ce liniștești muge-tul mărilor și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor,

8. Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se-vor de semnele tale cei ce locuiesc la marginile lumii, deștepta-i-vei dimineața și seara, ca să te slăvească pe tine.

10. Când cercetezi tu pământul, potolești setea lui

și verși peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, cu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și netezești bulgării lui, apoi îi moi cu picăturile de ploaie și binecuvintezi roadele lui.

13. Așa încununezi anul cu bunătățile tale, câmpiile izvorăsc belșug și pe urmele tale curge grăsime,

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoper cu holde de grâu. Toate se bucură și cântă.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigați către Dumnezeu, toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i slavă și laudă!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infricoșate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă ți se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte ție! Să cânte numele tău, Preaînalte!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile

lui cele înfricoșate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselitu-ne-am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalțe răzvrătitorii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsunе văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat viu sufletul și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cercatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în laț și sarcină grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-voiu dară în casa ta cu arderi de tot și-mi voiu împlini juruințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți-voiu arderi de tot grase, grăsime de berbeci voiu arde pe jertfelnice și-ți voiu înjunghia boi și țapi.

15. Veniți și ascultați toți cei ce vă temți de Domnul, că voiu să vă

spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dânsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut nedreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul,

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu cel ce n'a lepădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeule, preamărească-te popoarele toate și neamurile să se veselească și să se bucure!

4. Pentru că tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuești pe pământ.

5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeule, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat roada sa!

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67 1. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe dânsul.

2. Cum se stinge fumul, așa să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu,

3. Iar dreptii să se bucure și să se veselească, să salte de bucurie înaintea lui Dumnezeu.

4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numelui lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.

5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului ce locuiește în locașul său cel sfânt!

6. Că el e tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor!

7. Domnul dă casă celor părăsiți. El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustiul arzător.

8. Dumnezeule, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,

9. Pământul s'a cutre-

murat și cerurile s'au topit de fața ta, Dumnezeule, și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie din belșug ai vărsat, Dumnezeule, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Poporul tău locuiește într'însa, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeule.

12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.

13. Impărații cu oștirile lor fug și pier, iar cea care ședea acasă împarte prăzi.

14. Când v'ați așezat în hotarele voastre, ați ajuns ca o porumbiță cu aripi de argint, ca o porumbiță cu penele de aur curat.

15. Când Cel Preaînalt a împrăștiat pe regii din țara aceasta, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Selmon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!

17. Munți înalți, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac?

18. Carele lui Dumnezeu sunt întunerece de întune-

rece, mi! de mii, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfânt.

19. Suitu-te-ai la înălțime, făcut-ai robi și daruri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuește.

21. Dumnezeu nostru e Dumnezeu mântuitor și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotțitorul.

22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel păros al celor învechiți în zile rele.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voiu pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării,

24. Ca să cufunde picioarul tău în sângele lor și limba câinilor tăi să-și ia partea din vrăjmașii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și împăratului meu în locașul cel sfânt:

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpane ziceau:

27. «In adunări binecu-

vântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cei din neamul lui Israil!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor, domnii lui Iuda și ceața lor, boierii din seminția lui Zebulon și boierii din seminția lui Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeule, cele ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Ingrozește fiara stu-fișurilor, mulțimile popoarelor care se înfurie ca o turmă de tauri și de viței, împotriva celor lămurii ca argintul, risipește neamurile care voiesc războaie!».

32. Veni-vor soli din Egipt, și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului, și dați laudă lui Dumnezeu,

34. Celui ce de veacuri se poartă peste cerurile cerurilor, că iată face să se audă glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfânt! Dumnezeu lui Israil dă putere și tărie poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu!»

PSALMUL 68.

Al lui David.

68 1. Mântuește-mă, Dumnezeule, că apele amenință viața mea.

2. Afundatu-m'am în noroiu adânc și nu am pe ce mă sprijini.

3. Ajuns-am la adâncurile mării și năvala valurilor mă potopește.

4. Ostenit-am strigând și gâtlejul mi-a amortit, păienjenitu-mi-s'au ochii căutând spre Dumnezeul meu.

5. Cei ce mă urăsc fără vină, sunt mai mulți ca perii capului meu.

6. Vrajmașii, cei ce mă prigonesc pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult decât mine și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.

7. Dumnezeule, tu cunoști răcăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjduesc în tine, Doamne, Dumnezeul puterilor!

9. Nici să nu fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israil!

10. Că pentru tine sufăr ocară, și rușinea acopere obrazul meu.

11. Străin am ajuns pentru frații mei și necunoscut pentru fiii maicii mele,

12. Că râvna pentru casa ta mă mistue și ocările

vrajmașilor tăi au căzut asupra mea.

13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și pentru aceasta mă defaimă.

14. De mă îmbrac cu sac, în loc de haine, sunt pentru dânșii pricină de râs.

15. De mine grăiesc cei ce se adună pe la porți și pe socoteala mea fac glume cei ce beau vin,

16. Iar eu la tine alerg cu rugăciunea mea, în ceasul îndurărilor tale, Doamne!

17. Auzi-mă, Dumnezeule, după mare mila ta, și cu adevărul tău mântuiește-mă!

18. Scoate-mă din noroiu, ca să nu mă mai afund! Izbăvește-mă de vrajmașii mei și de apele cele adânci,

19. Ca să nu fiu luat de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să se închidă groapa peste mine.

20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, caută spre mine, după mulțimea îndurărilor tale!

21. Să nu-ți întorci fața ta dela sluga ta! De grab auzi-mă, că sunt în necaz!

22. Apropie-te de sufletul meu și-l izbăvește! Izbăvește-mă de vrajmașii mei!

23. Că tu cunoști smerenia mea, înfruntarea mea și rușinarea mea și toți

vrăjmașii mei sunt înaintea ta.

24. Ocară apasă inima mea și mă istovește, așteptat-am milă, dar în zadar, mângâietori am căutat, dar n'am aflat.

25. Fiere mi-au dat să mănânc și în setea mea m'au adăpat cu oțet.

26. Masa lor să fie cursă înaintea lor și liniștea lor un laț.

27. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea gârbovă!

28. Varsă peste dânșii mânia ta și para urgiei tale să-i acopere!

29. Casele lor să fie pustii și în sălașurile lor să nu fie locuitori!

30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au sporit durerile celor răniți de tine.

31. Adauge-le lor păcat peste păcat și să nu aibă parte de dreptatea ta!

32. Șteargă-se din cartea celor vii și printre cei dreپți să nu fie scriși!

33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeule!

34. Și voi lauda numele Dumnezeului meu cu cântare, cu laude îl voi prea-mări

35. Și acestea mai plăcute vor fi Domnului, decât

vițelul tânăr, căruia abia-i răsar coarne și unghii.

36. Vedea-vor aceasta cei necăjiți și se vor bucura și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora,

37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți și nu trece cu vederea pe robii săi.

38. Să-l laude dar cerurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă într'însele!

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi iarăși cetățile Iudei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-l vor moșteni.

40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări într'însul și se vor așeza într'însul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

69 1. Grăbește-te, Dumnezeule, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu!

2. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută sufletul meu!

3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acoperiți de rușine!

4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă,

5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule,

să se bucure și să se veselească de tine!

6. Cei ce iubesc mântuirea ta să zică pururea: Slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că tu ești scutul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

70 1. Doamne, tu ești nădejdea mea, să nu fiu rușinat în veac!

2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvește! Pleacă urechea ta spre mine și mă mântuește!

3. Fii pentru mine cetate tare, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întărirea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeul meu, și în tine am nădăjduit din tinerețele mele.

6. Pe tine m'am bizuit din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu ești ocrotitorul meu și cu tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea tare.

8. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud toată ziua slava și mărirea ta.

9. În vremea bătrânețelor mele să nu mă lepezi, să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjmașii mei grăiesc împotriva mea, și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuiesc și zic:

11. «Părăsindu-l-a Dumnezeu, urmăriți-l și-l prindeți, că n'are cine să-l izbăvească»!

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeul meu! Dumnezeul meu, vino de grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piară cei ce dușmănesc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc răul să se îmbrace în ocară!

14. Iară eu pururea voi nădăjdi în tine și-ți voi aduce tot felul de laude.

15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua va spune facerile tale de bine, al căror număr nu-l mai țin minte.

16. Căuta-voiu să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeule, și-mi voi aduce aminte de dreptatea ta.

17. Dumnezeule, din tinerețele mele tu m'ai povățuit și eu și astăzi vestesc minunile tale,

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețele mele.

19. Ca să vestesc tăria ta neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină.

20. Dreptatea ta, Dumnezeule, se înalță până la ceruri, că lucruri minunate ai făcut; cine este asemenea ție, Dumnezeule!

21. Multe necazuri ai trimis asupra mea, dar iarăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scos.

22. Înălță-mă și mă mângâie și acum, scoate-mă din adâncurile pământului!

23. Și te voi lauda în psaltire pentru dreptatea ta, Dumnezeul meu. Cânta-voiu ție din alăută, sfântul lui Israil!

24. Cânta-voiu ție și se vor bucura buzele mele și sufletul meu cel mântuit de tine.

25. Ba încă și limba mea toată ziua va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeule, judecata ta dă-o regelui, și dreptatea ta fiului regelui.

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi la judecată,

3. Încât munții să aducă oamenilor pace și dealurile dreptate,

4. Ca să judece pe săracii poporului și să mântuiască pe fiii celor nevoiași, iar pe apăsător să-l smerească

5. Și se vor teme de tine oamenii din neam în neam, cât va fi soarele și va lumina luna,

6. Ca să se coboare dreptatea ca ploaia pe câmpul cosit și ca picătura ce face să rodească pământul,

7. Ca să înflorească dreptatea în zilele lui și să fie belșug de pace cât va sta luna pe cer,

8. Ca să domnească el dela o mare până la alta, și dela râu până la marginile pământului,

9. Ca să-și plece locuitorii pustiului genunchii înaintea lui și vrăjmașii lui să lingă țărâna,

10. Ca să-i plătească bir regii Tarsului și ai ostroavelor, și regii Arabiei și ai Sabei să-i aducă daruri,

11. Ca să se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujească lui,

12. Pentru că va izbăvi pe cel sărac de cel puternic și pe cel lipsit și fără niciun ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va mântui sufletele celor amăriți.

14. Izbăvi-va sufletele lor de împilare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Viu va fi și i se va da aurul Arabiei și rugăciuni neconținut se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârfurile munților și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oameni vor înflori, cum înfloresc iarba țărinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiunile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

72 1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inima curată!

2. Iar mie puțin de nu mi-au șovăit picioarele, pu-

țin de nu mi-au alunecat pașii,

3. Pentru că am râvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor,

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfășoară cu mândria ca cu o podoa-bă și ca și cu un veșmânt se îmbracă cu trufia.

7. Obrazul le e umflat de grăsime și poftele le furcă prin inimă.

8. Râd de toată lumea și clevesc cu răutate și grăiesc de sus.

9. Până la cer își ridică fălcile și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul neconținut se ia după ei și bea nelegiuirea din plin, ca apa.

11. Și zice: «Știe oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»

12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și-si adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»

14. Oare, nu în zadar am fost chinuit în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocări?»

15. De aş zice: «Aşa voi socoti», aş fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi.

16. Gânditu-m'am: «Cum aş putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine,

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu şi am înţeles sfârşitul păcătoşilor.

18. Pentru vicleşugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase şi-i laşi să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede au ajuns la pustiire, s'au stins deodată pentru fără-de-le-gile lor.

20. Ca visul după deşteptare, aşă, Doamne, deşteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea şi lăuntrul meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta,

23. Dar eu pururea sunt cu tine şi tu mă ţii de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povăţui şi mă vei primi în slava ta,

25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Şi cu tine ce-mi mai lipseşte pe pământ?

26. De-mi slăbeşte trupul şi inima, Dumnezeu este tăria inimii mele şi partea mea în veci.

27. Că iată, cei ce se depărtează dela tine pier, pierde-vei pe toţi cei ce se abat dela tine la necredinţă,

28. Iar pentru mine bine e să mă lipsesc de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeul meu, ca să vestesc toate laudele lui în porţile fiicei Sionului.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73.

73 1. Pentru ce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeule, şi fumegă mânia ta asupra oilor păstoriei tale?

2. Adu-ţi aminte de adunarea ce din vechime ţi-ai câştigat-o şi de sceptrul moştenirii tale, pe care l-ai răscumpărat, de mun-

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ţi paşii spre aceste dărâmături de veacuri, că vrăjmaşul a sfărâmat toate în locaşul tău cel sfânt.

4. Vrăjmaşii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale şi în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.

5. Intrat-au în locaşul

tău, ca cei ce intră cu topoarele în pădure

6. Și iată cu securi și cu ciocane au stricat fără cruțare toate podoabele lui.

7. Ars-au cu foc biserica ta, și locașul numelui tău l-au făcut una cu pământul.

8. Și ziceau în inima lor: «Să dărâămăm toate!» Și au ars toate locașurile lui Dumnezeu din țară.

9. Semne noi nu mai vedem, nici prooroc nu se mai află printre noi și nimeni nu știe până când vor fi toate acestea?

10. Până când, Dumnezeule, ne va ocări vrăjmașul, și protivnicul va huli mereu numele tău?

11. Pentru ce îți tragi mâna ta și dreapta ta? Scoate-le din sânu-ți și-i lovește!

12. Dumnezeule, împăratul nostru, de veacuri ne lucrezi mântuire în mijlocul pământului!

13. Tu ai despărțit cu puterea ta marea și ai sfărâmat capetele șerpilor în apă.

14. Tu ai sfărâmat capul balaurului și l-ai dat spre mâncare locuitorilor pustiei.

15. Tu ai scos izvoare și râuri din stâncă și ai secat râurile cele mari.

16. A ta este ziua și a ta este noaptea, tu ai făcut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate hotarele pământului, vara și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că vrăjmașul necinstește pe Domnul, și poporul cel smintit hulește numele tău!

19. Să nu dai fiarelor sufletul ce te mărturisește, și viața săracilor tăi n'o uita mereu!

20. Caută la așezământul tău, că s'au umplut de sălașurile nelegiurii toate ascunzișurile țării!

21. Cel împilat să nu se întoarcă rușinat, săracul și cel necăjit să dea slavă numelui tău.

22. Scoală, Dumnezeule, și apără lucrul tău! Adu-ți aminte de ocara cu care mereu te ocărăște cel fără de minte!

23. Nu uita strigătele vrăjmașilor tăi și răzvrătirea protivnicilor tăi, care mereu se ridică împotriva ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

74 1. Slăvi-te-vom, Dumnezeule, slăvite-vom! Chema-vom numele tău și vom vesti toate minunile tale!

2. Căci tu ai zis: «La timpul hotărât, voi judeca cu dreptate».

3. Atunci pământul se va cutremura cu toți cei ce trăiesc pe dânsul, dar eu voi întări stâlpii lui.

4. Celor mândri le voiui zice: Nu vă mândriți! Și celor răi le voiui spune: Nu vă ridicați capul!

5. Nu vă ridicați dar fruntea și nu grăiți cu trufie împotriva Domnului!

6. Căci nu dela răsărit sau dela apus, nu din pustie sau din munți vine ajutorul,

7. Ci Dumnezeu singur este judecător și el pe unul înalță și pe altul smerește.

8. Domnul ține în mână paharul, în care spumegă vin plin de amestecătură.

9. Și când îl varsă el și îl deșartă până la fund, beau din el toți păcătoșii pământului,

10. Iară eu voiui vesti pururea aceste lucruri și voiui lăuda pe Dumnezeu lui Iacov.

11. Sfărâma-voiui fruntea celor răi, iar fruntea drepților se va înălța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

75 1. Cunoscut este Dumnezeu în Iuda, în Israel mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în Salim, și locuința sa este în Sion.

3. Acolo a sfărâmat el săgețile și arcul, pavăza și sabia și armele de războiu.

4. Strălucit și puternic te-ai arătat tu, în acești munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns ace-

știa, nu s'au putut apăra și au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dumnezeu lui Iacov, au încremenit și călăreți și cai.

7. Infricoșat ești tu și cine-ți poate sta împotriva, când te mânii?

8. Din cer ai vestit judecata, pământul s'a îngrozit și a amuțit,

9. Când s'a sculat Dumnezeu la judecată, ca să mântuiască pe cei necăjiți de pe pământ.

10. Chiar mânia omului se preface spre lauda ta, când te îmbraci în toată urgia ta.

11. Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți! Toți cei dimprejurul lui să aducă daruri Dumnezeului celui infricoșat!

12. Că el domolește mânia domnitorilor și e infricoșat pentru regii pământului.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

76 1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, glasul meu către Dumnezeu l-am înălțat și el m'a auzit.

2. În ziua necazului meu am căutat pe Dumnezeu, noaptea mi-am întins mâinile mereu spre el și sufletul meu nu vrea să se mângâie.

3. Adusu-mi-am aminte

de Dumnezeu și m'am cutremurat, gânditu-m'am la el și sufletu-mi se istovește.

4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neliniște nu pot grăi.

5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii veacurilor trecute m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și sufletul meu se întreba:

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie? Au nu-și va mai arăta bunăvoința sa?»

8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdeauna și cuvântul și l-a curmat pe vecii vecilor?

9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască și în mânia sa și-a închis oare îndurarea?»

10. Zis-am atunci: «Aceasta este durerea mea, că dreapta celui de sus nu-mi mai e ocrotitoare.

11. De-mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de-mi aduc aminte, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult,

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mântuit cu brațul tău

pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut, cutremuratu-s'au adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-au norii glas, și săgețile tale au sburat.

17. Glasul tunetului tău a răsunat în bolta cerească, fulgerele au luminat lumea și pământul s'a clătuit și s'a cutremurat.

18. Fost-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

77 1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele,

2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.

3. Câte am auzit și am aflat și câte părinții noștri ne-au povestit,

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate,

5. Căci el a ridicat mărturie în Iacov și lege a pus în Israil și a poruncit pă-

rinților noștri să le vestească copiii lor,

6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște să le povestească copiii lor,

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părinții lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Efrem, înarmați cu arcuri, au întors spatele la vreme de războiu

10. Și n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze,

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat el,

12. Căci el făcuse minuni înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfăcuse marea și le deschisese drum, făcuse apele perete la dreapta și la stânga lor

14. Și-i povățuise ziua cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

15. Apoi în pustie despicasă stânca și-i adăpase ca dintr'un adânc mare,

16. Din stâncă făcuse să țâșnească pâraie și apele se vărsaseră ca niște râuri

17. Și au adaus ei a pă-

cătui și a mânia pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofta lor,

19. Cântit-au împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?

20. Iată a lovit stânca și a curs apă și s'a vărsat ca niște râuri, putea-va el oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne popului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie, foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stârnit urgie asupra lui Israil,

22. Pentrucă nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjduit în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului

24. Și le-a plouat mană să mănânce, dat-a poporului său pâine cerească,

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la sațiu,

26. Căci a stârnit sub cer vânt dela răsărit, cu puterea lui a adus vântul de miazăzi

27. Și a plouat peste ei carne ca pulberea și pasări sburătoare ca nisipul mării

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibelor lor.

29. Și au mâncat și s'au

săturat, căci li se dase după dorirea lor,

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor,

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu și a ucis pe cei mai tari dintre ei, doborât-a pe cei mai de seamă din tinerii lui Israil;

32. Dar ei tot au mai păcătuit și n'au crezut în minunile lui,

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îl căutau și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu,

35. Iși aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este Cel de sus,

36. Dar îl înșelau cu buzele lor și cu limba lor îl mințeau,

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așezământului lui.

38. Dar el, Cel pururea milostiv, care iartă nedreptatea și nu sdrobește îndată pe păcătos, n'a încetat a-și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa,

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

40. De câte ori l-au amă-

rît în pustie și l-au mâniat în țara cea nelocuită!

41. N'au conținut de a ispiți pe Dumnezeu și de a întărâta pe Sfântul lui Israil,

42. Căci uitaseră puterea brațului lui și ziua în care-i scosese din robie,

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toan,

44. Când prefăcuse râurile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă,

45. Când trimisese asupra acelor muște ca să-i înțepe și broaște ca să-i piardă.

46. Le dăduse roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăcuste,

47. Bătuse viile lor cu brumă și pomii lor cu grindină,

48. Cu grindină le ucisese turmele și vitele lor cu fulgere.

49. Trimisese asupra lor para mâniei sale, iuțime, urgie și prăpădenie, solie de îngeri răi,

50. Dăduse drum slobod mâniei sale, nemântuindu-le sufletele dela moarte, nici vitele lor dela ciumă.

51. Lovise pe toți întâii născuți în Egipt, pârga puterii din corturile lui Ham

52. Și ridicase pe poporul său, ca pe niște oi, și-l povățuise ca pe o turmă în pustie,

53. Il povățuise nepri-

mejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghițise marea

54. Și i-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile dinaintea lor, cu funie le-a împărțit moștenirea acelor și în corturile lor a așezat semințiile lui Israil,

56. Dar ei tot s'au răzvrătit împotriva Celui de sus și l-au mâniat, nepăzind poruncile lui,

57. S'au abătut și au fost necredincioși ca și părinții lor, abătutu-s'au ca un arc înșelător.

58. Intărit-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idoli lor au atârnat râvnirea lui.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israil,

60. A părăsit locuința din Șilo, cortul unde locuia el între oameni

61. A dat în robie mărirea sa și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său săbiei și s'a mâniat pe moștenirea sa.

63. Focul a mâncat pe tinerii lor și fecioarelor lor nu li s'a cântat cântarea de nuntă,

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au bocit.

65. Apoi s'a deșteptat

Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție,

66. Și a lovit pe vrăjmașii săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales,

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit

69. Și a zidit templul său măreț ca cerul și trainic pe vecie ca pământul

70. Și a făcut să se aleagă David, pe care l-a luat dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pască pe Iacov, poporul său, și pe Israil, moștenirea sa

72. Și David i-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută i-a povățuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78 1. Dumnezeule, păgânii au năvălit în moștenirea ta, pângărit-au biserică ta cea sfântă și Ierusalimul l-au prefăcut într'o movilă de moloz.

2. Dat-au trupurile slujitorilor tăi să le mănânce pasările cerului și cărnurile cuviosilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

4. Ajuns-am ocară veci-

nilor noștri, batjocura și râsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mânios? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurile, care nu te cunosc și peste împărățiile, care nu chiamă numele tău!

7. Că acelea au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci de grab să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsură umiliți.

9. Ajută-ne, Dumnezeule, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeul lor?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută între păgâni răzbunarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspinele celor încătușați să ajungă până la tine și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rânduți la moarte!

12. Intoarce înșeptit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le-au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile pășunii tale, te vom mări pururea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79 1. Păstorul lui Israil, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arată-te!

2. Cel ce sezi pe heruvimi, deșteptă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Veniamin și a lui Manase și vino, ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeule, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea popoului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belșug!

6. Lăsatu-ne-ai să fim nedreptățiți de vecinii noștri și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ea a umplut țara aceasta.

10. Acoperit-a munții umbra ei și vițele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Intinsu-și-a ea coarcele până la mare și lăstării ei până la râul Eufra-
tului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o pasc?

14. Dumnezeu oștirilor, întoarce-te dar și caută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vlăstarul pe care l-ai ales.

16. Că e arsă cu foc și e tăiată și de certarea feței tale pierе toată.

17. Mâna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-ai ales

18. Și nu ne vom mai depărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeu oștirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80 1. Cântați cu bucurie lui Dumnezeu, tăria noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cântați cântece! Bateți toba! Luați harfa și alăuta cea dulce la viers!

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la lună plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israil aceasta e lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit graiu în limbă necunoscută:

6. «Iată ți-am luat povara din spinare și mâinile îți sunt scutite de cărat cu coșul.

7. In necazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătui! O, de m'ai asculta, Israile!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-am scos din pământul Egiptului, deschide-ți gura și o voi umplea,

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israil nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărătnicia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israil în căile mele,

14. Curând aş fi smerit pe vrăjmașii lor și mi-aş fi îndreptat mâna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Cei ce urăsc pe Dom-

nul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fost veșnică.

16. I-ași fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stâncă i-aș fi săturat».

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

81 1. Stătu-a Dumnezeu în adunarea judecătorilor și în mijlocul lor judecă pe judecători și zice:

2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?

3. Dați dreptate orfanului și celui slab, săracului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Isbăviți pe cel lipsit și pe nevoiași și-i scăpați din mâna păcătosului!»

5. Dară ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci bâjbăe prin întunerece și de aceea se sdruncină toate rânduielile în țară!

6. Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii Celui de sus,

7. Iar voi ca niște oameni muriți și cădeți ca oricare din boieri!»

8. Scoală, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.

Al lui Asaf.

82 1. Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmașii tăi

s'au întărâtat și cei ce te urăsc și-au ridicat capul.

3. Urzesc planuri împotriva poporului tău și se sfătuesc asupra celor ocrotiți de tine.

4. Zis-au: «Veniți să-i stărpim dintre popoare și să nu se mai pomenească numele de Israil!»

5. Sfătuitu-s'au cu toții împreună și s'au unit împotriva ta:

6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agareni,

7. Ghebal și Amon și Amalic, Filistenii cu locuitorii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.

9. Fă cu dânșii cum ai făcut cu Madiam, cu Sise-ra și Iabir la râul Kișon,

10. Care, pierduți fiind în En-Dor, au ajuns îngrășăminte pământului.

11. Fă cu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zeban și cu Salmun,

12. Căci aceștia au zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeuul meu, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înaintea viforului!

14. Cum arde focul pădurea, cum dogorește părjolul munții,

15. Așa să-i urmărești cu

viforul tău, și cu vijelia mâniei tale să-i umpli de groază!

16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piară!

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83.

Al fiilor lui Core.

83 1. Cât sunt de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui viu.

3. Pasărea și-a găsit sie-și casă și rândunica cuib pentru puii săi,

4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeul meu!

5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci necentenit te pot lăuda!

6. Ferice de omul pe care-l ajuți tu și de cei ce cunosc cărările tale!

7. Căci când străbat ei valea pustie, o prefac în loc plin de izvoare și ploaia o acopere de binecuvântare

8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascultă rugăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacov!

10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între străini; voiesc mai bine să fiu lepădat la pragul casei lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor,

12. Căci soare și scut e Dumnezeu. Domnul dă har și mărire, și pe cei ce umblă în neprihănire nu-i lipsește de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul ce nădăjduște în tine!

Al fiilor lui Core.

PSALMUL 84.

84 1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta și ai întors din robie pe ai lui Iacov.

2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat și ai acoperit toate păcatele lui.

3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

4. Ridică-ne iar, Dumnezeul mântuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi mânios pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dărui oare iarăși viața, ca poporul tău să se bucure de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și mântuirea ta dăne-oi

8. Asculta-voiu ce-mi va spune Domnul Dumnezeu, el va vesti pace peste poporul său

9. Și peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebunia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dânsul și slava sa se va sălășlui în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătatea sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.

O rugăciune a lui David.

85 1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, mântuește, Dumnezeule, pe robul tău, cel ce nădăjduște în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalț sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

îndurat către toți cei ce te chiamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeule!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lauda-te-voiu din toată puterea mea și pururea voi da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile iadului!

14. Dumnezeule, sculatu-s'au cei mândri asupra mea și cei răzvrățiți caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndelung răbdător, bun și adevărat,

16. Caută spre mine și mă miluește! Dă slugii tale tăria ta și mântuește pe fiul slujniciei tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoinței tale, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m'ai mângâiat.

PSALMUL 86.

Al fiilor lui Core.

86 1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul, iată Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut acolo»,

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'însul, că însuși Cel de sus l-a întărit pe dânsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce cântă și cei ce dăntuesc strigă: «In tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fiilor lui Core.

87 1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta.

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la ruga mea!

3. Căci s'a săturat de necazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt cu cei ce se coboară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca ucișii ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.

6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, întru întunec și în umbra morții.

7. Apăsăta-mânia ta asupra mea și toate valurile tale le-ai adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoscuții mei dela mine și urât m'ai făcut înaintea lor.

9. Strâmtorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am întins către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și te vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în locașul stricăciunii?

13. Cunoaște-se-vor oare minunile tale întru întunec și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disdedimineață te va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și-ți întorci fața ta dela mine?

16. Necăjit și chinuit sunt eu din tinerețele mele, apăsător de bătăile tale și turburat.

17. Trecut-au peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă împresoară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoscuții mei și cei de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.

O învățătură a lui Etam Ezrahiteanul.

88 1. Milele tale, Doamne, în veac le voi lăuda, vesti-voi adevărul tău cu gura mea din neam în neam,

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Incheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău îl voi întări pe veci și voi întări scaunul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău,

6. Că în ceruri cine e asemenea Domnului, sau

printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemana lui?

7. Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfricoșezi sălbăticia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tău, tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miază-noaptea și amiaza. Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic, tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temeliiile tronului tău, mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbiței și umblă întru lumina feței tale, Doamne,

16. Căci se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lăuda,

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înălța fruntea noastră,

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israil.

19. Grăit-ai oarecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrajmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-voiu înaintea lui pe vrăjmașii lui și voiu bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-voiu mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voiu face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regii pământului.

28. Păstra-i-voiu pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prelungi-voiu în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor călca așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voiu pedepsi fără-de-legile cu toiagul și nedreptatea lor cu bătaie,

33. Iar mila mea nu o voiu lua dela dânsul, nici nu-mi voiu schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voiu rupe, nici nu voiu schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfințenia mea, minți-voiu eu oare lui David?

36. Seminția lui va rămânea în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie deapuri ca luna și în ceruri mărturie credincioasă».

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentrucă te-ai mâniat pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuesc, ajuns-a de râsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și pe toți protivnicii lui i-ai bucurat.

43. Ascuțișul săbiei lui l-ai tâmpit și în războiu nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurtat și l-ai acoperit de rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu. Oare în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Unde sunt, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai juruit lui David întru adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu, și de ocările multor neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unsului tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 89.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

89 1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zi-

di pământul și lumea, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întorci pe muritori în țărână și zici: «Întoarceți-vă, fiii oamenilor, în nimicul de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi mia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte,

5. Ca un șuvoiu îi iei și viața lor e ca un vis, ca iarba, ce răsare dimineța,

6. Ce răsare dimineța și înfloarește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale,

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tănuite ale noastre sub lumina feței tale.

9. Toate zilele noastre s'au scurs în mânia ta și anii ni se pierd ca un sunet.

10. Zilele vieții noastre sunt șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-i decât osteneală și durere.

11. Așa trece viața noastră, iute și sburăm cum sboară pasărea în văzduh.

12. Cine știe puterea mâniei tale și cine socoate urgia ta după teama datorită ție?

13. Învață-ne dară așa să socotim zilele noastre, ca să dobândim inimă înțeleaptă.

14. Intoarce-te, Doamne!
Până când te vei mânia?
Milostivește-te spre robii
tăi!

15. Uplete-ne dimineata
de mila ta și ne vom bu-
cura, veseli-ne-vom în toa-
te zilele vieții noastre.

16. Veselește-ne pentru
zilele cele de umilință, pen-

tru anii în care am suferit
necazurile!

17. Caută spre robii tăi,
spre lucrurile tale și îndrep-
tează pe fiii lor!

18. Doamne, Dumnezeul
nostru, să fie binecuvânta-
rea ta peste noi! Povățue-
ște mâinile noastre la lu-
cru și desăvârșește lucrul
mâinilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

*O cântare de laudă a lui
David.*

90 1. Cel ce locuiești sub
acoperământul Celui
Preaînalt și odihnești sub
umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu
ești scăparea mea, tu ești a-
părătorul și Dumnezeul meu
în care nădăjduesc eu!»

3. Că el te izbăvește de
lațul vânătorului și de mo-
lima ucigătoare,

4. Cu penele sale te um-
brește și sub aripile lui ești
scutit de primejdie, că ade-
vărul lui e scut și pavăză.

5. Nu te vei teme de nă-
lucă noaptea, de săgeata
ce sboară ziua,

6. De ciuma ce se încui-
bează în negură și de mo-
lima ce bântue la miazăzi.

7. Cădea-vor mii la stân-
ga ta și la dreapta ta zeci
de mii, iar de tine moarte
nu se va apropia,

8. Ci vei căuta cu ochii
tăi și pedepsirea păcătoși-
lor vei vedea,

9. Pentrucă ai zis: «Doam-
ne, tu ești scăparea mea»,
și ți-ai ales de liman pe
Cel Preaînalt.

10. De aceea niciun rău
nu te va ajunge și boala
nu se va apropia de casa ta,

11. Că el a poruncit în-
gerilor săi să te păzească
în toate căile tale

12. Și pe mâini te vor
ridica, ca să nu se lovea-
ască de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și va-
silisc vei pași și vei călca
peste lei și peste balauri.

14. «Pentrucă m'a iu-
bit, îl voi izbăvi», zice
Domnul despre tine. «Apă-
ra-l-voiu, că a cunoscut nu-
mele meu.

15. Când va striga că-
tre mine, îl voi auzi și
la vreme de necaz voi fi
cu dânsul, mântui-l-voiu și-l
voi preamări,

16. Incărca-l-voiu de zile multe și-i voi arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuit pe vremea lui Ezechia.

91 1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele tău, Preaînalte,

2. A vesti dimineata mila ta și adevărul tău în toată noaptea,

3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din a-lăută,

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin fapăturile tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează.

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cugetele tale cât de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele.

7. Cei răi răsar ca iarba și călcătorii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor,

8. Iară tu, Doamne, pururea ești preaînalt!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi,

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și cornul inorogului și cu untdelemn proaspăt mă vei unge.

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

13. Cei răsădiți în casa Domnului înflori-vor în curțile Dumnezeului nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă,

15. Ca să dea de veste că Domnul, tăria mea, e drept, și nu se află într'însul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

92 1. Domnul împărătește și e îmbrăcat cu slavă, îmbrăcatu-s'a Domnul cu slavă și s'a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti.

3. Scaunul tău e întemeiat din veșnicie, că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică-și râurile, Doamne! Ridică-și râurile glasurile lor, ridică-și valurile lor.

5. Infricoșat e mugetul apelor mării, infricoșate sunt valurile mării, dar mai infricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este neștrămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

93 1. Dumnezeule al răzbunării! Doamne,

Dumnezeul răzbunării, arată-te întru slava ta!

2. Scoală-te, judecatorul al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor făli cei ce lucrează fără-de-lege?

5. Aceștia, Doamne, apasă pe poporul tău și împilează moștenirea ta,

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucid

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul. Dumnezeu lui Iacov nu va lua aminte».

8. Înțelepțiți-vă dar, nepricepuților! Nebunilor, când veți pricepe voi oare?

9. Cel ce a făcut urechea, nu aude oare? Și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele și cel ce învață pe om minte?

11. Cunoaște Domnul cugețele omului și știe că deșarte sunt.

12. Ferice de omul pe care-l cerți tu, Doamne, și-l înveți legea ta,

13. Ca să-i dai liniște la vreme de necaz, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și

moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei drepti la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuiți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălășluit în iad.

18. Când zic: «Iată se clatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mila ta, Doamne,

19. Și când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiiri împotriva legii?

21. Aceștia tabără asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevino-vat,

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel tare,

23. El va întoarce fără-de-legea lor asupra lor și prin răutatea lor îi va pierde, pierde-i-va pe ei Domnul, Dumnezeuul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

94

1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului

și să strigăm cu bucurie
către Dumnezeu, stânca
noastră de scăpare,

2. Să ieșim întru întâmpinarea lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii.

4. În mâna lui sunt adâncurile pământului și înălțimile munților sunt ale lui.

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit.

6. Veniți să îngenunchem și să ne închinăm Domnului, să plecăm genunchii înaintea Făcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeul nostru, iar noi poporul păstoriei lui și turma cea păstorită de mâna lui. O! de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtosați inima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă rătăcită și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intre în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat e decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut cerurile.

6. Slava și mărirea e înaintea lui, puterea și strălucirea e în locașul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinste!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți-i daruri și intrați în curțile lui!

9. Inchinați-vă înaintea Domnului în podoabe sfinte. Tot pământul să tremure înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărățește, că a întemeiat lumea și nu se va clăti. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas ma-

rea și toate cele dintr'însa!

12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa. Toți arborii pădurii să scoată strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să cârmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96 1. Domnul împărătește, să se bucure pământul și mulțimea ostroavelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temeliile tronului său sunt judecata și dreptatea.

3. Foc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerele sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină la chipuri cioplite și cei ce se laudă cu idolii lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Audă Sionul și să se bucure de aceasta și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești

înălțat peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubiți pe Domnul, urâți răutățile! Domnul păzește sufletele cuviosilor săi și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

11. Lumină răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomenirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97 1. Cântați Domnului cântare nouă, că minuni a făcut Domnul! Biruit-a cu dreapta sa și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul mântuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-și-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credincioșia sa către casa lui Israil și toate marginile lumii au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ, prăznuiți, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! Cântați-i cântece din harfă și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și scoateți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freamăte marea și toate cele dintr'însa, lumea și toți cei ce o locuiesc!

8. Râurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului,

9. Că iată-l vine, vine să judece pământul, să cârmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi, să se cutremure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și preaînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății, tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce chiamă numele lui strigat-au către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stâlpul de nor le-a grăit, căci ei păzeau poruncile lui și legea ce le-o dăduse el.

8. Auzitu-i-ai, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ai fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.

9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toți cei de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți întru întâmpinarea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeuul nostru pentru că el ne-a făcut și ai lui suntem. Suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laude! Cu cântări intrați în curțile lui! Slăviți-l și lăudați numele lui!

4. Că bun este Domnul. Mila lui rămâne din veac în veac și credincioșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cânta-voiu mila și dreptatea! Pe tine, Doamne, te voiu cânta!

2. Calea neprihănită voiu păzi. Când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă voiu purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă netrebnică, purtarca nele-

giuită o voiui urî și nu se va lipi de mine.

4. Inima îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu vreau să-l cunosc.

5. Pe cel ce clevește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voiui pierde. Pe cel ce are ochiu mândru și inimă semeată, pe acela nu-l voiui suferi.

6. Ochii mei vor fi peste credincioșii pământului, ca să șadă aceia împreună cu mine. Cel ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie,

7. Iar cel ce umblă cu vicleșug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În toată dimineața voiui pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui necăjit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți întorci fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechea ta!

3. În orice zi te voiui chema, de grab mă auzi!

4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt arse ca tăciunele,

5. Inima îmi este rănită și ca iarba se usucă, uitat-am să-mi mănânc pâinea.

6. Din pricina suspinelor mele, mi s'au lipit oasele de piele.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufnița din zidurile părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasărea singuratică de pe acoperișuri.

9. Vrajmașii mei mă defaimă toată ziua și cei ce mă urăsc au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, cenușă am mâncat și băutura mea cu lacrimi am amestecat-o.

11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trec ca umbra și eu ca iarba mă usuc,

13. Iar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l mântuești,

15. Că slugile tale au iubit pietrele lui și de țărâna lui le e milă.

16. Teme-se-vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta,

17. Că va zidi Domnul

Sionul și se va arăta în slava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul,

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ,

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rânduiți la moarte,

22. Ca aceștia să vestească în Sion numele Domnului,

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujească Domnului.

24. Sfărâmatu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămânea, toate ca o haină se vor învechi, ca pe un veșmânt le vei schimba și schimbate vor fi,

28. Iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși!

29. Trăi-vor fiii robilor tăi și urmașii lor se vor înălța înaintea feței tale»,

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui!

3. Căci el iartă toate fără-de-legile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de mormânt viața ta, el te încununează cu milă și cu îndurări.

5. El umple de bunătați dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arătat-a căile sale lui Moise, fiilor lui Israil le-a arătat minunile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răsplătit,

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătatea sa spre cei ce se tem de dânsul,

12. Cât de departe e răsaritul de apus, atât a depărtat el de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum miluește un tată pe copiii săi, așa miluește Domnul pe cei ce se tem de dânsul,

14. Căci el cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că țărână suntem.

15. Omul! Ca iarba sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește,

17. Iară mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor,

18. Cei ce păzesc așezământul lui și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care împliniți poruncile lui și ascultați glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

PSALMUL 103.

Al lui David.

103 1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești tu, cu slavă și cu strălucire împodobit!

2. Tu te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, tu întinzi cerul ca un cort.

3. Tu din ape îți faci locașurile cele de sus, norii sunt carul tău și te porți pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimișii tăi și flacărele focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului.

6. Cu adâncul ca și cu un veșmânt l-ai îmbrăcat și apele acopereau înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munți, s'au coborât văi, la locul ce tu le-ai rânduit.

9. Pus-ai hotar apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munți curg ape.

11. Din ele s'adapă fiarele câmpului, asinii sălbateci setea-și potolesc.

12. Peste acelea locuiesc

pasările cerului, de prin ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi munții din înălțimile tale, din roada lucrurilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsară iarbă pentru dobitoace și verdeață pentru trebuința omului, tu scoți hrana din pământ:

15. Pâinea, care întărește inima omului, untdelemnul, care-i luminează fața și vinul, care veselește inima omului.

16. Sătura-se-vor copacii dumbrăvii și cedrii Libanului cei sădiți de mâna ta.

17. Intr'însii pasările-și fac cuiburi, chiparoșii sunt locuința cocostârcului.

18. Munții cei înalți sunt sălașul căprioarelor și stâncile scorburoase adăpost ființelor fricoase.

19. Făcut-ai luna, ca să arate timpurile și soarele, care-și cunoaște apusul său.

20. Tu presari întunerecul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pădurii.

21. Leii mugesc după pradă și-și cer mâncare dela Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și ei fug, în culcușurile lor se ascund.

23. Atunci iese omul la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate sunt lucrurile tale, Doamne, toa-

te cu înțelepciune le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, marea aceasta e întinsă și largă, într'însa sunt târîtore nenumărate, vietăți mici cu mari.

26. Pe dânsa plutesc corăbiile, acolo-i balaurul, ce l-ai făcut să se joace într'însa.

27. Toate dela tine așteaptă, să le dai hrană la vreme.

28. De le-o dai, ele-o primesc, de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați,

29. Iar de-ți întorci tu fața, se ofilesc; de le iei duhul, mor și în țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te atingi de munți, ei fumegă.

31. Când trimiți tu însă Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înnoiesc fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselească-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voiu Dumnezeuului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și eu mă voi veseli de Domnul.

35. Piară păcătoșii de pe pământ și nelegiuți să nu mai fie! Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Aliluia.

PSALMUL 104.

104 1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

Vestiți între neamuri lucrurile lui!

2. Cântați, cântați în cinstea lui!

Spuneți toate minunile lui!

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucore-se inima celor ce-l caută pe dânsul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Căutați pururea fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleșii lui,

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-a făcut el, de semnele și de judecățile gurii lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeuul nostru și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce aminte de așezământul său de făgăduința dată pentru o mie de neamuri,

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac,

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov și ca o legătură veșnică pentru Israil

11. Zicând: «Ție îți voi da pământul Canaan ca partea ta de moștenire».

12. Ei atunci erau puțini la număr și străini în țara aceasta

13. Și treceau dela popor la popor și dela o împărăție la altă împărăție,

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-i apese și a pedepsit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei și prorocilor mei nu le faceți răul!»

16. Chemat-a foamea pe pământ și a stârpit tot paiul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor un om, pe Iosif care a fost vândut ca rob.

18. Strâns-a în cătuși picioarele lui, în lanțuri a fost pus,

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis reșele să-l deslege, datu-i-a slobozenie stăpânul țării

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cârmuitor peste toate câte avea,

22. Ca să învețe pe boerii lui după voia sa și bătrânilor lui să le arate nțelepciunea.

23. Atunci a intrat Israil în Egipt, strămutatu-l-a Iacov în pământul lui Ham

24. Și a înmulțit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stârnit-a în inima lor iră asupra poporului său, ca să urzească vicleșug asupra slugilor lui,

26. Dar a trimis pe Moi-

se, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Care cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întuneric și s'au întunecat, pentru că se împotrivise cuvântului său.

29. Apele lor în sânge le-a prefăcut și a omorât toți peștii lor.

30. Broaște mișunau în toată țara lor până și în cămărilor regilor.

31. Zis-a și-au venit muște veninoase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut viile și smochinii lor și-a stricat toți pomii în ținutul lor.

34. La porunca sa a venit lăcustă și omidă multă fără număr,

35. Care au mâncat toată iarba țării și toată roada din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți întâii născuți în țara lor, toată pârga puterii lor

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și în semințiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimis-a nor să-i umbrească și foc să lumineze noaptea.

40. Cerut-au și le-a trimis

prepelite și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despicat-a stânca și au țâșnit ape și s'au vărsat în pustie ca un râu,

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfânt și de Avraam, sluga sa

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scos-a pe aleșii săi în strigăte de bucurie

44. Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor,

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le ție. Aliluia!

PSALMUL 105.

105 1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință, și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea aleșilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Greșit-am ca și părinții noștri, făcut-am nelegiuire și strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea binefacerilor tale nu

și-au adus aminte, ci s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie,

8. Dar el i-a mântuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secat și i-a trecut prin adâncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-u-i-a din mâna apăsătorului, din mâna vrăjmașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cântat lauda lui,

13. Dar curând au uitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărîrii lui.

14. Cuprinși au fost de poftă în pustie și-au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă

15. Și el le-a împlinit cererea lor, dar a trimis boală în trupurile lor.

16. Zavistuit-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mâncat-o adâncul.

18. Focul le-a ars ceata și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel ce era slava lor cu chipul unui bou ce paște iarbă

21. Și au uitat pe Dumnezeu, mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

22. Minuni în pământul lui Ham și semne la Marea Roșie.

23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stătut înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia, ca să nu-i piardă,

24. Ei însă au disprețuit țara sfântă și n'au crezut în cuvântul lui.

25. Cântit-au prin corturile lor și n'au ascultat de glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat mâna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustie,

27. Să arunce neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.

28. Lipitu-s'au ei de Baal-Peor și au mâncat din jertfele morților,

29. Mâniat-au pe Domnul prin faptele lor și biciu a venit asupra lor.

30. Atunci sculându-se Finees, a făcut dreptate și îndată a conținut bătaia.

31. Aceasta i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam până în veac.

32. Și iar au mâniat pe Domnul la apele Meriba și a suferit și Moise din pricina lor,

33. Căci i-au amărît duhul lui și el a greșit cu buzele sale.

34. Apoi n'au stărpit po-

poarele, pe care zisese Domnul să le piardă,

35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor

36. Și au slujit idolilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.

37. Au jertfit pe feciorii lor și pe fetele lor la idoli

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și au spurcat țara cu sânge.

39. Ba și ei s'au spurcat cu faptele lor și cu izvo-dirile lor s'au desfrânat.

40. Atunci se aprinse mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.

41. Datu-i-a în mână păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.

42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

43. De multe ori îi izbăvise Domnul, dar ei îl amărau prin purtarea lor și prin nelegiuirile lor cădeau.

44. Când vedea strâmtorarea lor și când auzea strigătele lor,

45. Iși aducea aminte de așezământul său și din bună-tate se milostivea spre ei

46. Și stârnea milă către dânșii, în cei ce-i dusesese în robie.

47. Mântuește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și

ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne fălim cu slava ta!

48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică. Amin!

PSALMUL 106.

106 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!

2. Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor.

3. Și din toate țările i-a adunat, dela răsărituri, dela apusuri, dela miază-noapte și dela mare,

4. Căci rățăceau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit,

5. Sufereau de foame și de sete și li se istovea sufletul într'înșii,

6. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor

7. Și i-a povățuit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.

8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

9. Căci el a săturat sufletul însetat, sufletul flămând l-a umplut de bună-tăți.

10. Cei ce ședeau în întunec și în umbra morții, ferecați cu întristare și cu lanțuri,

11. Pentru că nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuiseră sfatul Celui Preaînalt

12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice,

13. În strâmtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor,

14. Scosu-i-a din întunec și din umbra morții și a rupt lanțurile lor.

15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a rupt.

17. Nepricepuții, prin purtarea lor vinovată și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.

18. Sufletul le era desgustat de orice hrană și ajunseseră până la porțile morții,

19. Dar în strâmtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor,

20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar din morminte.

21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce a fă-

cut el pentru fiii oamenilor!

22. Să-i aducă jertfă de mulțumire și cu bucurie să vestească lucrurile lui!

23. Cei ce umblă cu corăbiile pe mare și lucrează pe apele cele mari,

24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sânurile adâncului.

25. El zice și se stârnește furtuna, care ridică valurile mării

26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se coboară și sufletul lor încremenește de groază.

27. Ca omul beat se clatină când umblă și toată înțelepciunea le piere.

28. Dar în strâmtorarea lor chiamă pe Domnul și el îi izbăvește din necazurile lor,

29. Oprește furtuna și se face liniște și valurile se potolesc iute.

30. Toți se bucură că s'a făcut liniște și-i va duce Domnul la limanul dorit.

31. Să laude dar pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.

32. Să-l laude în adunarea popoarelor și în sfatul bătrânilor să-l preamărească!

33. El prefăce râurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp

34. Și țara roditoare în

sărătură, pentru răutățile locuitorilor ei.

35. El face din pustiu iezer de apă, în izvoare preface pământul sec

36. Și așează acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidească cetate de locuit

37. Să semene ogoare și să sădească vie, de unde adună roade din belșug.

38. El îi binecuvintează să se înmulțească și vitele lor nu se împuținează.

39. Impuținați fuseseră

și apăsati de împilare, de necazuri și de suferințe,

40. Se vărsase urgia peste boierii lor și-i făcuse să rătăcească în pustiu fără drumuri.

41. Dar el ridică pe cel sărac din necaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.

42. Văzând acestea drepții se veselesc, iar cei răi gura își astupă.

43. Cine-i înțelept să ia seama la toate și să priceapă mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea!

2. Cânta-voiu și voiu face să sbârâne coardele, că aceasta-i lauda mea.

3. Deșteptați-vă, harfă și alăută, și zorile să tresară!

4. Lăuda-te-voiu printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voiu cânta,

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credincioșia ta până la nori.

6. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și slava ta să lucească peste tot pământul,

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Auzi-ne

și ne mântuește cu dreapta ta.

8. Zis-a Dumnezeu în locul său: «Voiu birui! Împărți-voiu Sihemul și valea Sohot voiu măsura,

9. Al meu este Galaad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e toiagul meu,

10. Moab e vasul meu de spălat, spre Idumeia îmi îndrept sandalele și asupra Filistenilor scot strigăte de bucurie.

11. Cine mă va povățui până în valea Petra? Sau cine mă va călăuzi la Idumeia?

12. Au nu tu, Dumnezeule, care ne lepădaseși? Au nu tu, Dumnezeule, care nu mai ieșeai cu oștile noastre?

13. Dă-mi ajutor la vre-

me de necaz, căci ajutorul omenesc e deșertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeu laudei mele, nu tăcea, că s'au deschis asupra mea buze necredincioase, buze viclene și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împroașcă din toate părțile și fără pricină se războesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănesc, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc cu rău și pentru iubire cu ură.

5. Pune peste el pe cel necredincios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

7. Puține să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfani și femeia lui văduvă!

9. Să rătăcească copiii lui și să cerșească, să ceară departe de casa lor dărâmată!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui și străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănui să nu-i fie jale de dânsul, nici milă de orfanii lui.

12. Urmașii lui meniți să fie pieirii și într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptatea părinților lui și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

14. Să fie pururea înaintea Domnului și să piară de pe pământ pomenirea lui,

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă, ci a prigonit pe cel nevoiaș și sărac

16. Și pe cel cu inima întristată, ca să-l omoare.

17. A iubit blestemul. Să cadă dar asupra lui. N'a iubit binecuvântarea. Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca și cu haina lui și să pătrundă ca apa în lăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se îmbracă și ca un brâu, cu care pururea se încinge!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei și a celor ce mă grăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne Dumnezeule, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, mântuește-mă!

22. Că necăjit și sărac sunt eu și inima mea e rănită înăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecă-

toare și ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiți de post și trupul meu e istovit de lipsa untdelemnului.

25. De ocară am ajuns înaintea lor și ei mă privesc și dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Miluește-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta și că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează, de se scoală, să fie acoperiți de rușine și sluga ta se va bucura.

29. Să se îmbrace prizonitorii mei cu necinste și ca și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-voi foarte pe Domnul cu gura mea, în mijlocul mulțimii îi voi da laudă,

31. Pentrucă stă de-a dreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

109 1. Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale!

2. Toiagul puterii ți-l va trimite Domnul din Sion. Domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfințenie, din pânțele mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, va sfărâma împărați, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile și va umplea pământul de cei căzuți.

7. Sdrobi-va în multe țări capetele vrăjmașilor săi. În cale va bea din pârâu, pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110.

*Scriș pe vremea lui
Neemia.*

110 1. Cu toată inima mea voi lăuda pe Domnul, în adunarea și în sfatul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și dorite sunt de toți cei ce fac voile lui!

3. Lucrul lui e slavă și frumusețe și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul și milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrană celor ce se tem de dânsul și pururea își aduce aminte de așezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca

să-i dea moștenirea păgânilor.

7. Adevărul și dreptatea sunt lucrul mâinilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr,

8. Pe adevăr și pe dreptate întemeiate și întărite pe veci și pe vecii vecilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său și așezământul său l-a întemeiat pe vecie, înfricoșat și sfânt este numele lui!

10. Temerea de Domnul este începutul înțelepciunii, înțelepciunea partea celor ce caută poruncile lui, slava lui dăinuește în veacul veacului.

PSALMUL 111.

*Scriș pe vremea lui
Neemia.*

111 1. Ferice de omul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ, că neamul celor drepti se binecuvintează.

3. Bogăție și belșug va fi în casa lui și dreptatea lui va dăinui în veac.

4. Celui drept lumină îi răsare în întunec, că-i bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură și împrumută și cu judecată își rânduește vorbele.

6. Veșnică va fi pomenirea dreptului și în veac nu se va clăti.

7. Grăit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Întărită e inima lui și de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmașii săi rușinați.

9. Imparte, dă la săraci în dreapta și în stânga, dreptatea lui dăinuește în veacul veacului și fruntea se înalță cu slavă.

10. Păcătosul vede și se mânie, scrâșnește cu dinții și tânjește, dar pofta lui nu se împlinește. Aliluia!

PSALMUL 112.

Aliluia.

112 1. Lăudați, slugi, pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru, cel ce locuiește întru cele înalte?

6. El spre cele smerite privește, în cer și pe pământ.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoiu scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era stearpă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. Aliluia.

PSALMUL 113.

Aliluia.

113 1. Când a ieșit Israil din Egipt și casa lui Iacov dintre cei de alt neam,

2. Făcutu-s'a Iuda locaș sfințit al lui și Israil a ajuns moștenirea lui.

3. Văzut-a marea și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi,

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?

6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?

7. Clătitu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. Cel ce a prefăcut piatra în iezer și stânca în izvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. De ce să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, rându-este toate câte voiește,

12. Iar idoliilor lor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

13. Gură au, dar nu grăiesc, ochi au, dar nu văd,

14. Urechii au, dar nu aud, nări au, dar nu pot mirosi,

15. Mâini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuesc cu gâtulejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!

17. Casa lui Israil, nădăjduiește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron nădăjduiește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toți cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduiți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta, binecuvânta-va casa lui Israil, binecuvânta-va casa lui Aaron.

21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple de bunătăți pe voi, pe voi și pe fiii voștri!

23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

24. Cerurile? Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul și tot ce este în el sunt ale Domnului, iar marea și tot ce este în ea sunt ale Domnului.

mântul l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt,

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. Ali-luia!

PSALMUL 114.

Aliluia.

114 1. Mă bucur că a auzit Domnul glasul meu și rugăciunea mea,

2. Că a plecat spre mine urechea sa. Toată viața mea îl voi chema.

3. Legăturile morții mă înfășuraseră, mă cuprinseră chinurile iadului și eram pradă întristării și durerii,

4. Dar am chemat numele Domnului, zicând: «Rogu-te, Doamne, mântuește sufletul meu!»

5. Milostiv și drept este Domnul, Dumnezeuul nostru este îndurat!

6. Și Domnul, cel ce păzește pe cei fără de răutate, m'a izbăvit din necaz.

7. Intoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că a făcut Domnul bunătate cu tine!

8. A izbăvit sufletul meu de moarte, scăpat-a ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.

9. De aceea cu dreptate voi umbla înaintea Domnului, în pământul celor vii. Ali-luia!

PSALMUL 115.

Aliluia.

115 1. Crezut-am, pentru aceea am și grăit. Necăjit sunt peste măsură!

2. Și în turburarea mea ziceam: Tot omul este mincinos!

3. Dar cu ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a făcut mie?

4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Implini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor lui.

7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujniciei tale, că tu ai rupt cătușele mele!

8. Aduce-ți-voiu jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Implini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea întregului său popor,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. Ali-luia!

PSALMUL 116.

Aliluia.

116 1. Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-l pe el toate popoarele!

2. Că mare este mila lui spre noi și adevărul Dom-

nului rămâne în veac. Aliluia!

PSALMUL 117.

Aliluia.

117 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zică dar casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din strâmtoare am chemat pe Domnul, auzitu-m'a și m'a scos la larg.

6. Domnul este cu mine și de nimic nu mă voiui teme, că ce poate să-mi facă mie omul?

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voiui privi pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în oameni!

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în boieri!

10. Toate neamurile m'au împresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresuratu-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresuratu-m'au ca albinele fagurul și m'au pârjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a el mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a preamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voiui muri, ci voiui trăi și voiui povesti lucrurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'au dat.

19. Deschideți-mi porțile dreptății și intrând, voiui lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvescu-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Piatra, pe care n'au socotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului,

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veseлим într'însa!

25. O, Doamne, mântu-ește! O, Doamne, dă belșug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântămu-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre! Aduceți-le până la coarnele altarului!

28. Tu ești Dumnezeul meu și te voi lauda, Dumnezeul meu ești și te voi preaînălța!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

118 1. Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea, care urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l caută cu toată inima,

3. Că aceia nu fac fără-de-lege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiuirile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiuirilor tale!

6. Atunci nu m'aș rușina în fața oricăreia din poruncile tale,

7. Ci te-aș lauda cu inimă credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiuirilor tale voi fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă legiuirile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale,

14. Căci, păzirea hotărârilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu și ochii mei urmăresc cărările tale.

16. La legile tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voi trăi și cuvintele tale le voi păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernic sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecăților tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocară și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zadarnic stau boierii și mă clevetesc, că robul tău se îndeletnicește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiurilor tale și la minunile tale voi cugeta.

28. Intristarea istovește sufletul meu, întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și dăruiește-mi să urmez legea ta!

30. Calea adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învață-mă, Doamne, calea legilor tale și mă voi ține pururea de dânsa.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Placă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de câștig.

37. Abate ochii mei dela deșertăciuni și mă înviorază în căile tale!

38. Împlinește făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocară ce mă întristează, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorază-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne și mântuirea ta după făgăduința ta

42. Și voi da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădăjduesc în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt nădejdea mea.

44. Păzi-voiu legea ta pururea, în voac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu întru lărgime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi spune învățătura ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi cugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădăjduiesc.

50. Aceasta mă mângâie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângâiat, Doamne!

53. Mâhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecele mele prin locurile pribegiei mele.

55. Și noaptea mi-aduceam aminte de numele tău și păzeam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile tale.

H.

57. Zis-am: Partea mea, Doamne, e să păzesc cuvintele tale.

58. Din toată inima mă rog feței tale, miluește-mă după cuvântul tău!

59. Cercetatu-mi-am cărările mele și mi-am îndreptat pașii spre învățăturile tale.

60. Grăbitu-m'am și n'am pregetat, să împlinesc poruncile tale.

61. Lanțurile celor răi m'au vânat, dar legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat să te slăvesc, pentru judecățile tale cele drepte.

63. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de tine și cu cei ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, e plin pământul, învață-mă să păzesc poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

66. Învață-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile tale.

67. Înainte de a suferi am păcătuit, dar acum păzesc cuvântul tău.

68. Bun și binefăcător ești Doamne, învață-mă legile tale.

69. Trufașii născoces

aminciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca seul, iar eu mă mângâiu cu legea ta.

71. Bine e că m'ai smerit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele tale nădăjduesc.

75. Cunoscute-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mângâierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și voi trăi, căci legea ta este mângâierea mea.

78. Rușinați să fie trușii ce fără vină mă apăsă, căci învățăturile tale le cercetez.

79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povăța poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istovește în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduesc mereu.

82. Păienjenitu-mi-s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-mi zic: Când oare mă voi mângâia?

83. Ajuns-am ca o piele pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele robului tău și când vei osândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege bârfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, că pe nedrept sunt prigonit!

87. Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi viață după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

L.

89. Pentru vecie, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întemeiat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mângâierea mea, ași fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita povețele tale, căci prin ele îmi dai viață.

94. Al tău sunt eu, mântuește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca ta sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua ea e gândirea mea,

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu măărăsește.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentru că învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentru că păzesc poruncile tale.

101. Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gât-

lejul meu! Pentru gura mea ele sunt mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am urât toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie picioarelor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bunăvoie a gurii mele și mă învață judecățile tale!

109. Sufletul îmi e pururea în primejdie, dar legea ta n'am uitat.

110. Cei nelegiuiți curse-mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am pe vecie învățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenești le urăsc, iar legea ta iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

scutul meu și în cuvântul
tău nădăjduesc eu.

115. Depărtați-vă dela
mine cei nelegiuiți, că voi
păzi poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijinește-mă după
cuvântul tău, ca să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
mântui și pururea voi lua
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți
cei ce se depărtează de le-
gea ta, că născocirile lor
sunt mincinoase.

119. Ca sgura ai măturat
pe cei răi de pe pământ,
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfioară carnea și mă tem
de judecățile tale.

P.

121. Făcut-am judecată
și dreptate, nu mă da celor
ce-mi fac strâmbătate!

122. Ia sub ocrotirea ta
binele robului tău, ca să nu
mă nedreptățească cei mân-
dri.

123. Ochii mi se sting,
așteptând mântuirea ta și
dreptatea ce mi-ai făgă-
duit.

124. Fă milă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învață legiuirile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțelepțește-mă, ca să pri-
cep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să
lucreze Domnul, că oamenii
au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de-
cât aurul și pietrele scum-
pe.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nedreaptă am
urît.

R.

129. Minunate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvin-
telor tale luminează și dă
înțelepciune celor nevino-
vați.

131. Gura mea am des-
chis și am suspinat, că de
poruncile tale sunt înse-
tat.

132. Caută spre mine și
mă miluește, cum cauți spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei
să urmeze cuvântul tău și
să nu mă stăpânească nici-
o fără-de-lege.

134. Izbăvește-mă de cle-
vetirea oamenilor și voi
păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucească
fața ta peste robul tău și
mă învață legiuirile tale.

136. Râuri de apă varsă
ochii mei, pentru că nu se
păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și drepte sunt judecățile tale!

138. Învățăturile date de tine sunt dreptate și întru totul prea adevărate.

139. Topitu-m'am de râvnire, văzând că vrăjmașii tăi nesocotesc învățăturile tale.

140. Cuvântul tău e lămurit și curat și robul tău l-a iubit și l-a prețuit.

141. Mic și neluat în seamă am fost, dar legile tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e dreptate în veac și legea ta e adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de mă împresoară, poruncile tale sunt mângâierea mea.

144. Dreptatea învățăturilor tale e veșnică, dă-mi înțelepciunea și voiu trăi.

T.

145. Chematu-te-am din toată inima mea, auzi-mă Doamne, și voiu păzi așezămintele tale.

146. Către tine am strigat, mântuește-mă și voiu urma legiuirile tale.

147. Până nu răsar zorile te chem, căci în cuvântul tău nădăjduesc.

148. Înainte de straja dimineții deschid ochii mei, ca să-i adâncesc în învățăturile tale.

149. Auzi, Doamne, glasul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăruiește-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei ce cugetă vicleșuguri și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești și tu, Doamne, și toate poruncile tale sunt adevăr.

152. Dela început învățăturile tale le-am cunoscut, că pentru totdeauna le-ai întemeiat.

U.

153. Vezi strâmtorarea mea și mă izbăvește, că legea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă apără, după cuvântul tău mă înviorează.

155. Departe este mântuirea de cei păcătoși, că povețele tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndurările tale, Doamne, dăruiește-mi viață, după făgăduințele tale.

157. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar dela învățăturile tale nu m'am abătut.

158. Văzut-am pe vânzătorii ticăloși și m'am scârbit, că ei cuvintele tale nu le păzesc.

159. Vezi cât iubesc povețele tale, Doamne, viază-mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temelia cuvintelor tale și toată hotărîrea judecăților tale e veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, ca unul ce dă de avuție multă.

163. Minciuna o urăsc și o disprețuesc, iar legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura și nimic nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduesc și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturile tale și le iubește mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la tine, înțelepțește-mă după făgăduința ta.

170. La tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă îți vor rosti buzele mele, că m'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta Doamne, în ajutor, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lăuda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119 1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izbăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba vicleană!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule, ce-ți va da limba cea vicleană a ta?

4. Săgeți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de ienuper.

5. Vai de mine, că stau la Meșec și locuiesc în corburile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăsc pacea!

7. Iubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei sunt gata de războiu!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120 1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să șovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este ocrotitorul tău, Domnul te va umbri din dreapta ta.

6. Și ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121 1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se sue semințiile, semințiile Domnului,

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucure de liniște!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: Pace ție!

10. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, îți doresc tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

122 1. Spre tine îmi ridic ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujnicii caută spre mâinile stăpânei sale,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluește-ne, Doamne, miluește-ne, că ne-am săturat de ocară.

6. Sufletul ne e sătul peste măsură de hula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost Domnul cu noi — să zică adică poporul Domnului —

2. De n'ar fi fost Domnul cu noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Ne-ar fi înghițit pe toți de vii, când s'a aprins mânia lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi potopit ca niște ape, ca niște șuvoae ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru, ca niște valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat fie Domnul, că nu ne-a dat pradă dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat, cum scapă pasărea din cursa vânătorului. Cursa s'a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru e în numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

124 1. Cei ce nădăjduesc în Domnul nu se vor clăti în veac, ca muntele Sionului cel pe veci întemeiat.

2. Cum ocrotesc munții Ierusalimul, așa va ocroti Domnul poporul său, de acum și până în veac,

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii la fără-de-legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă!

5. Iar pe cei ce se abat la căi strâmbe, pedepsi-i-va Domnul, ca pe făcătorii de rele. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a întors Domnul robimea Sionului, părutu-ni-s'a că vișăm!

2. Atunci gura noastră s'a umplut de râs și limba noastră de cântare veselă. Atunci se zicea printre popoare: «Minuni a făcut Domnul cu dânșii!»

3. Cu adevărat minuni a făcut Domnul cu noi și suntem plini de veselie.

4. Intoarce, Doamne, pe toți robii noștri, ca râurile dela miazăzi!

5. Cei ce au semănat cu lacrimi, cu bucurie vor seceră.

6. Cel ce mergea și se-măna plângând, cântând se întorcea, aducându-și snopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi Domnul casa, în zadar s'ar osteni ziditorii; de n'ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar veghea păzitorii.

2. În zadar vă sculați disdedimineată, în zadar ședeți până târziu și mâncați pâinea necăjită, dacă nu v'ar da Domnul pacea iubitului său.

3. Iată copiii sunt o moștenire dela Domnul și roada pântecelui o răsplătire.

4. Ceea ce sunt săgețile pentru un oștean aceea sunt pentru un tată copiii din tinerețe.

5. Ferice de omul, care și-a umplut casa de ei! Că nu va roși când va grăi vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Ferice de tine, cel ce te temi de Domnul, care umbli în căile lui!

2. Că te vei bucura de munca mâinilor tale, fericit vei fi și bine-ți va merge.

3. Femeia ta va fi ca o viță rodită înăuntrul casei tale și copiii tăi vor fi ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvintează

omul, care se teme de Domnul.

5. Binecuvânta-te-va Domnul din Sion și vei vedea fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-vei pe fiii fiilor tăi. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tinerețele mele se luptă cu mine, să zică poporul Domnului de vrăjmași săi.

2. Din tinerețele mele se luptă cu mine, dar nu m'au biruit.

3. Arat-au pe spinarea mea și brazde lungi au tras.

4. Dar Domnul este drept și a rupt funiile păcătoșilor.

5. Rușinați și înfrânți să fie toți cei ce urăsc Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de smulgere,

7. Din care secerătorul nu-și umple mâna, nici brațul său cel ce leagă snopi

8. Și trecătorii nu vor zice: «Binecuvântarea Domnului fie peste voi!» sau: «Vă binecuvântăm în numele Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu luare aminte la glasul rugăciunii mele.

3. De-ai ține seamă de păcate, Doamne, Doamne, cine ar mai rămânea?

4. Dar la tine este iertarea, toți să se închine înaintea ta!

5. La Domnul îmi e nădejdea și în el nădăjduiește sufletul meu.

6. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât străjerii zorile.

7. Să nădăjduiască Israel în Domnul, că dela Domnul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la el și el va izbăvi pe Israil de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima mea nu s'a mândrit, nici ochii mei nu s'au semețit. După lucruri prea mari n'am umblat, nici după cele peste puterile mele.

2. N'am avut eu oare sufletul blând și smerit, ca un prunc întărcat dela sânul mamei sale? Așa a fost sufletul meu înăuntrul meu, ca un prunc întărcat dela sânul mamei sale.

3. Să nădăjduiască poporul Domnului în Domnul de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândetele lui,
2. Care s'a jurat Domnului și făgăduință a dat Puternicului lui Iacov, zicând:

3. «Nu voi intra în cortul meu, nici în patul meu nu mă voi sui,

4. Nu voi da somn ochilor mei, nici genelor mele ațipire,

5. Până nu voi găsi loc pentru Domnul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov!»

6. Iată am auzit de cort în Efrata și l-am găsit la țarina lui Iaar.

7. Să mergem dar la așternutul picioarelor lui,

8. Zicând: «Scoală Doamne, și vino la odihna ta, tu și arca măririi tale!

9. Preoții tăi cu dreapta se vor îmbrăca și credincioșii tăi vor scoate strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga ta, nu-l lepăda pe unsul tău!»

11. Jurat-a Domnul credincioșie lui David și nu se va lepăda de jurământul său. «Pe tronul tău — a zis el — voi pune un rod al pântecelui tău.

12. Dacă fiii tăi vor păzi așezământul meu și poruncile pe care le dau eu, a-

tunci și fiii lor vor ședea totdeauna pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales Sionul și a voit să-i fie locuință, zicând:

14. «Acolo e pe veci locul meu de odihnă, acolo voi locui, că l-am voit.

15. Roadele lui le voi binecuvânta și pe săracii lui îi voi satura de pâine.

16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și slugile lui vor scoate strigăte de bucurie.

17. Înălța-voi acolo puterea lui David și acolo voi găti făclia unsului meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine și asupra lui va străluci sfințenia mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine și cât e de frumos, să locuiască frații în unire!

2. Aceasta este ca o mireasmă frumoasă pe cap, ca mirul ce s'a turnat pe barba lui Aaron, ce s'a coborât pe marginea veșmintelor lui.

3. Aceasta este ca roua Ermonului, ca roua ce se coboară pe munții Sionului. Că, unde e unire, Domnul trimite vicăță și binecuvântări nesfârșite.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Iată acum binecuvântați pe Domnul, toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea mâinile spre locașul sfânt și binecuvântați pe Domnul!

3. Și te va binecuvânta din Sion Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Aliluia.

134 1. Lăudați numele Domnului, lăudați-l, slugile Domnului,

2. Care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul, că este bun! Dați slavă numelui lui, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales pe Iacov de moștenire, pe Israil și l-a ales să fie al lui.

5. Cunoscute-am că este mare Domnul și Domnul nostru este peste toți dumnezeii.

6. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pe pământ, în mare și în toate adâncurile.

7. El ridică norii dela marginile pământului, el aduce ploaia și fulgerele,

el scoate vânturile din viștieriile sale.

8. El a lovit pe întâi-născuții Egiptului, dela om până la dobitoc.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, împotriva lui Faraon și a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari:

11. Pe Sihon, împăratul Vasanului și toate împărățiile Canaaneilor,

12. Iar țările lor le-a dat moștenire lui Israil, popoului său.

13. Doamne, numele tău e veșnic și pomenirea ta este din neam în neam!

14. Domnul face dreptate poporului său și spre slugile sale se milostivește.

15. Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească,

16. Gură au și nu vorbesc; ochii au și nu văd,

17. Urechi au și nu aud, căci nu este suflare în gura lor.

18. Ca ei să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!

19. Casa lui Israil binecuvintează pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvintează pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvintează pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat esto

Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim! Ali-luia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

135 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Lăudați pe Dumnezeu Dumnezeilor, că în veac este mila lui!

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!

4. Că numai el a făcut minuni mari, că în veac este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!

6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!

7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!

8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!

9. Luna și stelele, ca să lumineze noaptea, că în veac este mila lui!

10. El a bătut Egiptul cu întâi-născuții lui, că în veac este mila lui!

11. Și a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui!

13. El a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila lui!

14. Și a trecut pe poporul său prin mijlocul ei, că în veac este mila lui!

15. Iar pe Faraon și oștirea lui i-a aruncat în Marea Roșie, că în veac este mila lui!

16. El a povățuit pe poporul său în pustie, că în veac este mila lui!

17. El a bătut împărați tari, că în veac este mila lui!

18. El a ucis împărați mari, că în veac este mila lui!

19. Pe Sihon, împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui!

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui!

21. El a dat țările acelorora de moștenire, că în veac este mila lui!

22. De moștenire lui Israel, slugii sale, că în veac este mila lui!

23. El și-a adus aminte de noi în necazul nostru, că în veac este mila lui!

24. Și ne-a izbăvit de apăsătorii noastre, că în veac este mila lui!

25. El dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui!

26. Lăudați pe Dumnezeu cerurilor, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

136 1. La râurile Babilonului am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion!

2. În sălcii, pe malurile lor, am spânzurat harpele noastre,

3. Că acolo cei ce ne robiseră ne cereau să le cântăm și apăsătorii noștri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6. Să mi se lipească limba de gâtleej, de nu mă voi gândi la tine, de nu voi pune Ierusalimul începătură a bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, care ziceau în ziua cuceririi Ierusalimului: Stricați-l, stricați-l până în temelii!

8. Fiica Babilonului, dornică de pustiire, ferică de cel ce-ți va plăti după fapta ce ne-ai făcut tu nouă, ferică de cel ce va lua și va lovi de piatră pruncii tăi.

PSALMUL 137.

Al lui David.

137 1. Slăvi-te-voiu, Doamne, din toată

inima mea și înaintea îngerilor te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele.

2. Inchina-mă-voi la biserică ta cea sfântă și voi slăvi numele tău, pentru mila și credincioșia ta, că ți-ai preamărit peste tot numele tău.

3. În orice zi te-am chemat, de grab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.

4. Toți împărații pământului te vor slăvi, Doamne, când vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.

6. Înalt este Domnul și la cei smeriți privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.

7. De ajung la necaz, tu mă înviorezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.

8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

138

1. Cercatu-m'ai, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când șed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricepi.

2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.

5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă este și n'o pot pătrunde!

6. Unde mă voi duce dela duhul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, acolo ești, de mă voi coborî în iad și acolo ești!

8. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,

9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

10. Zis-am: «Poate întunerecul mă va ascunde și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunerecul nu e întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, cum e lumina, așa e și întunerecul.

13. Tu ai făcut cele dinăuntru ale mele și m'ai țesut în pântecul maicii mele.

14. Slăvescu-te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

cunoaște aceasta sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzeam în taină și mă țeseam în adâncurile pântecelui.

16. Văzut-au ochii tăi sâmburele din care am răsarit și în cartea ta se scrisese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vreuna din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugetele tale și cât de multe sunt ele, Dumnezeule!

18. Să le număr oare? Dar sunt mai multe ca nisipul! Treaz de sunt înaintea ta, tot îmi pare că visez.

19. Dumnezeule, de-ai lovi pe cel necredincios! În lături dela mine cei doriți de sânge!

20. Aceștia te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-i urăsc, Dumnezeule, pe cei ce te urăsc? Și cum să nu disprețuesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ură desăvârșită îi urăsc și vrăjmași îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă aflu pe cale greșită și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

139 1. Scapă-mă, Doamne, de omul viclean și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plănuiesc nedreptate în inima lor și pururea se gătesc de războiu.

3. Ca șerpii își ascut limbile și pe buze au venin de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de oamenii nedrepti, care gândesc să împiedece pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri, mreje au întins picioarelor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!

7. Doamne, Dumnezeule, tăria și mântuirea mea, cel ce mi-ai apărat capul în vreme de războiu,

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufi!

9. Asupra capului celor ce mă împresoară să vie răutatea plănuită de înseși buzele lor!

10. Să cadă asupra lor cărbuni aprinși! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai iasă!

11. Clevetitorul nu se va întemeia pe pământ, pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

12. Știu că Domnul va apăra pricina săracilor și va face dreptate celui năpăstuit

13. Și așa dreptii vor da slavă numelui tău și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seara!

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se abată la cuvinte viclene, ca să apăr faptele cele păcătoase,

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-de-lege nu mă voi însoți la desfătările lor.

6. Certa-mă-va dreptul și milă va fi pentru mine, muștrarea lui ca untdelemnul va unge capul meu,

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi, prăbusească-se de pe stâncă

povățuitorii lor! Auzi-se vor atunci graiurile mele, că sunt dulci.

8. Ca o brazdă ce se taie din pământ, să se risipească oasele lor lângă iad!

9. Că spre tine sunt, Doamne, ochii mei. Doamne, la tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins și de lațurile celor ce fac fără-de-lege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu până ce voi trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat,

2. Vărsat-am înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele!

4. În calea pe care umblam, pe ascuns capcană mi s'a întins.

5. Căutat-am la dreapta și am privit și iată nu era cine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine mă îngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamne, și am zis: Tu ești scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor vii!

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că necăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvească numele tău.

11. Aduna-se-vor dreptii împrejurul meu, când îmi vei arăta tu bunătatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea în credincioșia ta, auzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu este drept înaintea ta!

3. Văjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare, făcându-m'a să locuiesc la întunec, ca cei de veacuri morți!

4. Mâhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale m'am gândit.

6. Intins-am către tine mâinile mele și sufletul

meu ca un pământ însetat.

7. De grab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu seamăn celor ce se coboară în mormânt!

8. Fă să aud dimineața mila ta, că la tine îmi este nădejdea! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridic sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne!

10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruiește-mi viața! Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu!

12. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvântat fie Domnul, tăria mea, cel ce deprinde mâinile mele la luptă și degetele mele la războiu,

2. Mila și întărirea mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care nădăjduiesc eu, care mi-a supus pe poporul meu!

3. Doamne, ce este omul, ca să ții seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul e ca o suflare! Zilele lui trecătoare ca umbra!

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te coboară! Atinge-te de munți, ca să fumege!

6. Aruncă fulgere și îngrozește pe vrăjmași! Sloboade săgețile tale și-i pune pe fugă!

7. Intinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari, scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă îți voi cânta, Dumnezeule! În psaltire cu zece strune te voi lăuda,

10. Că tu dai mântuire împăraților și izbăvești pe David, sluga ta, de sabie cumplită.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătăților!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca stâlpii sculptați, care fac pozoaba palatelor bogate!

13. Hambarele noastre

să fie pline și încărcate de tot felul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu miile și cu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Vacile noastre să fie fătătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spărtură și nici plânset pe ulițele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeul lui!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144 1. Înălța-te-voiu, Dumnezeul meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voi binecuvânta și voi lăuda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult lăudat și mărirea lui nu se poate încerca.

4. Neam după neam vor lăuda lucrurile tale și atotputernicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a măririi tale vor grăi și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune și vor povesti mărirea ta.

7. Pomenirea mulțimii

bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul pentru toți și mila lui e peste toate fapăturile lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propoveduiască și să povestească puterea ta!

12. Ca să facă fiilor omenesci cunoscute minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Impărăția ta e împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta este peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poticnesc și pe toți cei ce cad îi ridică.

16. Ochii tuturor spre tine caută, Doamne, și tu le dai hrană la vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, saturi de bunătăți tot ce e viu.

18. Drept este Domnul în toate căile sale și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, asculta-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuiți îi va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numelui cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145 1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul! Laudă-voiu pe Domnul în viața mea. Cânta-voiu Dumnezeului meu cât voiu trăi!

2. Nu vă nădăjduiți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Ieși-va duhul lor și în pământ se vor întoarce!

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într'ajutor pe Domnul Dumnezeul lui Iacov, de cel ce își pune nădejdea în Domnul Dumnezeul lui!

6. Care a făcut cele ce sunt într'insele,

7. Care păzește adevărul în veac, care face dreptate celor năpăstuiți, care dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul desleagă pe cei ferecați în obezi, Domnul deschide ochii orbilor, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubește pe

cei drepti, Domnul păzește pe cei pribegi.

9. Pe săracul și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va zădărnici.

10. Impărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

146 1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut e și se cuvine să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți ai poporului său,

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduște rănilor lor.

4. El hotărăște numărul stelelor și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți și pe păcătoși smereste până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din alăută!

8. Căci el îmbracă cerul cu nori, el trimite pământului ploaie, el face să răsară iarba în munți și ver-

deața pentru trebuințele oamenilor,

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dânsul.

10. El nu se uită la puterea calului, nici nu caută cu drag la omul sprinten la picior,

11. Ci bunăvoința Domnului e spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduesc în bunătatea lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi înăuntrul tău.

3. El pune pace în hotarele tale și cu grăsimi de grâu te satură.

4. El trimite pământului poruncile sale și cuvântul său iute aleargă.

5. El face să cadă zăpada ca lâna și ca cenușa presară bruma.

6. El aruncă ghiața sa în bucăți și fața gerului său cine poate s'o înfrunte?

7. Dar la porunca lui toate se topesc, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israil a

spus poruncile și legile sale.

9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

148 1. Lăudați pe Domnul cei din ceruri! Lăudați-l cei din înălțime!

2. Lăudați-l toți îngerii lui! Lăudați-l toate oștirile lui!

3. Lăudați-l, soare și lună! Lăudați-l toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l, ceruri ale cerurilor! Și apele cele mai presus de ceruri, lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut, el a poruncit și toate s'au zidit.

6. Intemeiatu-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lege le-a pus și nu o vor călca.

7. Lăudați pe Domnul, cele de pe pământ, peștii cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceți poruncile lui,

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii,

10. Fiarele și toate dobitoacele, târâtoarele și pasările sburătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului,

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii și copiii.

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit și slava lui e în cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care îl laudă toți cuviosii lui, fiii credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Aliluia.

149 1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israil de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se veselească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și psaltire să-i cânte!

4. Că Domnul iubește pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți.

5. Dreptii să se bucure de izbânda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăișuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune asu-

pra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși,

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecată, cum e scris. Această slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Aliluia.

150 1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub bolta cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din fluier!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu

țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

151 1. Cel mai mic între frații mei eram, eram cel mai tânăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Mâinile mele au făcut fluierul și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Cine oare m'a vesit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Ieșit-am eu întru întâmpinarea străinului și acela m'a blestemat cu idoli lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.

CARTEA PSALMILO R

SAU

PSALTIREA REGELUI DAVID

EDIȚIE A SFÂNTULUI SÎNOD

**BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1938**